

ఆధిపత్యపరస్వతి

యనుశ్చేక మాసపత్రిక

అష్టావధాని, జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే

బ్రచురింపబడుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లా, పల్నాడుతాలూకా, జానపాడు.

సాపుటము

1914 సెప్టెంబరు.

సంచిక 9

విషయములు.

- 1 భూమి. శ్రీ శ్రీ గంపలగూడెం వ్రూర ఒమిందారు గారు.
- 2 వివాదపరిహార, తంగెడ గావకప్పకవి.
- 3 సూతసంహిత, కొప్పురాజువారిసింగయ్య.
- 4 శంకరు రాజచరిత్ర, అన్నచూడ గమకయ్య.
- 5 స్వీకార వ్యవహారము, పత్రికాధిపతి

సాధారణ యము సాచిత్యమునకు

ప్రధానసాహిత్యము రూ 25 0 0 సహాయము రూ 5 0 0

సాహిత్యము రూ 10 0 0 ఎంబాడారులకు 2 0 0

చంద్రికా ముద్రాక్షరశాల, గుంటూరు.

Printed at the Chandrika Press, Guntur
and Published at Janapadu, by the Editor Ashtavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry.

బహుమానము. ప్రకటన బహుమానము.

అందమైన వెండిగడియారము.

ఒక ప్రసిద్ధి చెందిన కంపెనీ వారి వలన సందేహము లేక
ఇవ్వబడును.

ఇండియా, బర్మా, సిలోన్ మొదలగు ప్రదేశములలో వేలకొ
లది జనులు రూ 1-2-0 పంపి పైచెప్పిన గడియారమును స్వల్పప్రయ
త్నముతో పొందివున్నారు. అదేవిధముగ మీగున్న పొందుటకు యిదే
సమయము. తప్పక నేను మాయొక్క సిరా అద్దక తానుగా సిరాయె
త్తు గొనివ్రాయ 14 కారటు కోలుగోట్టు కలవేసిన పౌంటన్ పెన్నుకు
గాను రూ 1-2-0 పంపి పైచెప్పిన గడియారమును పొందుటకు ప్రయ
త్నించుము. ఈ గడియారములకు 5 సంవత్సరముల గ్యారంటీ యివ్వబడును.

ఎడ్వర్డు కె వెంటరన్ అండుకో

మదరాసు.

ఈ కల వామ్ము చెల్లించిన చందాదారులు.

- 1 లంకా నాగయ్యగారు పెదకొదమసుండ్ల.
- 2 పుచ్చా వట్టాభిరామయ్యగారు, అసిష్టాంతుకరణము, తుమ్మల చెర్వు
- 3 మోక్షాభిరామయ్యగారు, వేంకటేశ్వర్లుగారు, చీరాల
- 4 యాకోటయ్యగారు. (శ్రీసు క్లర్కు, బెజనాడ.)
- 5 భాగవతుల గోపాలకృష్ణయ్యగారు, కృష్ణాయాప్రీన్ సబ్ డివిజనా
- 6 గొట్టిపాటి చౌచుసుబ్బారాయణగారు, వకీలు, నర్సారావు పేట.
- 7 గుంటుపల్లి అనంతరామయ్యగారు, టీచరు, గుంటూరు.
- 8 జంధ్యాల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు, నాగవరం.
- 9 చెలికేపల్లి రామచంద్రయ్యగారు, శతావధాని, యేలూరు.
- 10 రాచకొండ శివన్న సోమయాజులుగారు, చమత్తమూడి.
- 11 కొప్పరాజు గురుచంద్రశేఖరావుగారు, ఫారెస్టుగాడ్డు, కొండవీడు.
- 12 శ్రీనిధిరాజు రాఘవయ్యగారు, గుండ్లపల్లి.
- 13 ముడియారం వెంకటేశివశాస్త్రిగారు, సంగంజాగర్లమూడి.
- 14 కొండపల్లి సుందరామయ్యగారు, కరణము, వేమవరం.
- 15 బాసపాటి వేంకటప్పయ్యగారు, డిక్టో

అభినవసరస్వతి

సంపుట 6.	జానపాడు అనంద సం॥ భాద్రపదమాసము	సంచిక 9.
----------	----------------------------------	----------

శ్రీమత్పర దేవతామైనమః.

ఘోషా

పద్మనాయకసోదరులారా!

ఘోషారు రెండువర్షములకు మున్నీ ఘోషావిషయమై తెనుగు వార్తాపత్రికలలో చాలభాగము చర్చింపఁబడినది. నేడుతిరిః ఘోషా యెప్పుడు మనహిందూదేశమునకు వచ్చినదియు, దానిలాభలాభంబు లును దానిపూర్వప్రస్తుతస్థితిగతులను పద్మనాయకసోదరులకు సేనెఱిగింపఁజేయుటకు వ్యక్తీకరించుటలోఁ దప్పులేదని వాచావాయబూనిన యీ దిగువ వ్యాసము సావధానచేతున్నట్లే నిష్పక్షపాతబుద్ధి విమర్శింపఁ బ్రార్థితులు.

ఈఘోషాశబ్దము తొలుత నేభాషలోనిదో విచారితము. మహమ్మదీయపరిపాలనకుం బూర్వమును మనయాంధ్రగ్రంథము లందెందును బాడకట్టకపోగా మహమ్మదీయపరిపాలనానంతరము వెలు వడిన గ్రంథములందైనను నొకటరెండు నిటీవలగ్రంథములం దక్క- నీ ఘోషాశబ్దమే లేనందువల్లను, ఏయాంధ్ర నిఘంటువునంగూడ గానరానికారణములంబట్టియును, పండితవరేణ్యులవలననిది యాంధ్ర శబ్దముకాదని యెఱుఁగుటచేతను ఇది హిందూస్థానీశబ్దమో కాక “ఘోష”అను మనసంస్కృతశబ్దమునండి యీఘోషాఘోష విచారించి యెవ్వరేని జనింపఁజేసినదియో యైయుండనోపునని నాయభిప్రాయము. ఇది మహమ్మదీయ శబ్దమనియు రానురాను తెనుఁగున వ్యవహరింపఁబడు చున్నదనుటయు నిక్కము. పైకారణముననేమి

యీ ఘోషా దురాచారము మహమ్మదీయపరిపాలనకు లోబడనిదేశ
 ముల లేకపోవుటచేనేమి, యిదినిశ్చయముగ మహమ్మదీయపరిపాలన
 కాలముననే స్థాపింపబడినదని యూహింపనయ్యెడిది. అట్లైనచో
 బ్రాహ్మణేతర జాతులందు లేని యీయాచారము మనయందే
 యేలనుండవలయు. బ్రాహ్మణేతర జాతులు మాత్రము మహా
 మ్మదీయ పరిపాలనకు లోబడలేదాయని శంకింపరుగదా! ప్రతా
 పరుడ్రుని నాడేమనకుల మున్నతస్థితిగాంచెనని యనేకగ్రంథములు
 దోషించుచున్నవి. ఆయననాడేమిమహమ్మదీయ పరిపాలకులకడనుండి
 యేమి, అసమాన పౌరుష శాలులై అప్పటప్పటి రాజులకు కృపాపాత్రు
 లై సంపాదించిన జమీందారీలిప్పటికిని నాగుచున్నందునను ఘోషా
 గలవారు ధనవంతులైన నిర్వహించుకొనుట కష్టకార్యముకాదగునుక
 న్ను ఎప్పటికప్పుడే యెవరికివారే యిదియనాదీయమని భ్రమించుటవల
 నను లేక యెవరికేని ఘోషాతోలగించు తలఁపులుండినను ముదిరినది
 యసాధ్యమనుకొనుటవల్లనో ఏమోతల్లిదండ్రు తాతలనాటి యాచార
 మునేడేల తోలగింపవలెననియో మిన్నకుండుటచేత నప్పటినుండి నిం
 తవఱకు జరుగుబాటుకులముగా నచ్చుచున్నందున మనకులమనుమడి
 యందు మహమ్మదీయ పరిపాలకులవల్ల నీ ఘోషావిత్తునాటంబడిమొ
 లకెత్తి కలిమియొనంగు మహాదోహదమువలననచిరంబునంబెద్దదై పూ
 ర్వాచారపరాయణజనాదరణమున మ్రాకై ప్రస్తుతము నవనాగరికపద్ధ
 నాయక వ్యాసర్థుఁ యూనిలంబునకుంగూడదు సాధ్యమైనైరాఘటంబుగ
 వర్ధిల్లుచుఁబ్రపంచకజ్ఞానవిహీనతవిద్యాశూన్యత దరిద్రత మొదలుగాఁగల
 యనేక విధవిషయము లొనంగుచున్నయది. ఇప్పుడుమనలజూచికమ్మవా
 రుమొదలుగాగల ధనవంతులెందఁతెందఁతో తమస్త్రీలఘోషాలోనుంచి
 నఘనమనికాబోలు యీదురాచారమవలంబించిమోసపోవుచున్నారు
 బ్రాహ్మణేతరకులములందు ఘోషా నశించుట పద్మనాయక కులము
 కన్న పేదటికముననుండుటయేకాక మహమ్మదీయుల వలన బాధతో

లగుటయుఁగూడనని తలంపవచ్చును. బ్రాహ్మణులు విద్యాగంధము
 కలవారగుటంజేసియు, నీదురాచార భూరుహనిర్మూలనము లేలేదనము
 లోనే కావింపఁబడియుండవచ్చును. పూర్వీకులు మహమ్మదీయ దౌ
 రన్యమునకు వెఱచియే యీ ఘోరాపా నవలంబించిరి కాని నేటి పద్మ
 నాయక శిఖామణులట్లుగాక పూర్వు లభిప్రాయముంగనిపెట్టలేక నీ
 యాచారము పద్మనాయక స్త్రీలువ్యభిచారులుకాకుంట కే యనిభ్రమిం
 చుచున్నారు. ఈ నావ్రాత నిరాధారముకాదు. కొందఱుపద్మనాయ
 కులుతమ స్త్రీలను గడులలోనుంచి తాళమువేయుదురట! కౌశీనముధరిం
 చు పురుషుఁడకూడా నా స్త్రీలను జూడరాదట! ఏమినాగరికత! ఇట్లు
 వంటివి మనకుమన స్త్రీలయెడలగలయ విశ్వాసము బోధించుననిమాసో
 దరులేల నూహింపరాదు. చంద్రమతి యాదిగాగలసాధ్యమతలులనెట్టి ని
 ర్భంధనమున నునుచుటంబట్టియే కాబోలు పతివ్రతలైరి. ముందువచ్చిన
 చెవులుకన్న వెనుకవచ్చిన కొమ్ములే ఘనమైనట్లుల పూర్వమునుండిలేక
 నడుమప్రాపించిన యిది యెంతఘనమై నీలుచున్నది. బిరుల లెక్కనేయకు
 న్నుది. ఈదురాచారమెన్నెన్ని యనవసరాభీష్టములఁ గోరుచున్నది. అ
 య్యాచారే! నడమంత్రపుకల్మియర్థరాత్రమునంగొడుగుగోరుననుచుడివిశ్వా
 సయోగ్యము. మొత్తముమీఁద నీకుల మితరకులముకన్న జారత్వమున
 లక్షరెట్లు తక్కువగుటకు హేతువు ఘోరాపాకాదు. మన స్త్రీలు విద్య
 ను గొంతకాకున్నంగొంతై ననేర్చితీరుటయే ఇతరకులములకన్న మనకుల
 మున స్త్రీవిద్యయెక్కువగుటయే దీనికిఁగారణంబు. అనేకమంది పద్మనా
 యకసహృదరులునాతోబ్రసంగవశమున మనకీయాచారముండుటం
 బట్టియే సాటికులములకన్న మనకుల మెక్కువగౌరవంబుగ నున్నయది
 యనిరి. మనకులమునకు గౌరవంబు మొన్న మొన్న రీతింగాన్నించు
 బాబ్బిలీయుద్ధంబుననేమి యింకను సితరయుద్ధంబులనేమి మనవా
 రవక్రవిక్రమవిహారమున బేరుగాంచుటచేతను జోలిమాలినపనులఁబై
 బెట్టుకొని పదిమందిచేఁ బదిమాటలఁబడెనువారుకానందునచు పైఁజెప్పి

నకారణములవల్ల గల్గిన మన స్త్రీల పాత్రవ్రత్యవిశేషమునల్లను మొట్ట మొదటినుండియు మనకులము ధనవంతమైనదగుటవలనను ఎదుటవారి కిశారవంబొసంగి తాము గౌరవంబందెనువారగుటను లభించియున్నది కాని ఘోషాపావల్లనకాదు. కాదుకాదు ఘోషా గౌరవముచుదెచ్చు నంట. అకటా ఇది యెంతయనాలోచనియమైనమాట. ఇప్పుడిప్పుడు ఘోషా నవలంబించుచున్న కమ్మవారు మొదలగు ధనికులును ఘోషాలేని బ్రాహ్మణేతరులకన్న గౌరవనీయులే! రేపాక నిమ్మజా తివాడెవడేని తనయాడంగుల ఘోషాలోనుంచినంతనే ఘోషాలేని జాతివారకన్న వాడును వాని స్త్రీలును గౌరవనీయులు! అయ్యో! ఇదెక్కడన్యాయము? ఈ ఘోషావలన మన నిర్మలహృదయులగు స్త్రీలయందు నిషా, రణానుమానమార్జించుటకాని గౌరవముచుదెచ్చు టకాదు. స్త్రీసంఘసంస్కారణ కిదిసవతి. ధనవ్యయమా మితిమీలు గౌరవమా శూన్యము. ప్రపంచజ్ఞానమా కలుగనీయదు. లాభమా పూజ్యము. సౌఖ్యమా! హుళిక్కి. గాననీదురాచారమవర్జ్యపర్జనీయము. విసర్జనీయమనినంతనే మనస్త్రీలను హూణాంగసలరీతిని స్వేచ్ఛతో బజారులలో బ్రతిపురుషుని భుజమునకు రాచుకొని తిరుగమని నాయ భిప్రాయముకాదు. ఈవిషయములో నేను 1914 సంవత్సరము యే ప్రియల్ ముప్పదవ తేదీ గురువార మాంధ్రపత్రికలో ఘోషాపదతి అనుశీర్షికక్రింద వ్యాసమునువ్రాసిన “చె. సీ” గారి యభిప్రాయముతో నేకీభవించుచున్నాను. అవసరమైనబడఁపడి యిచ్చటవిస్తరించెదను. ఇంకొక్కవిశేషము. ఘోషావైవాహికములందును, సంగరరంగ ములను. రాజకార్యసదనంబులను మినహాయించుట. ఇదివరకు హిత వాదిగారు నెలవిచ్చిరి. ఇప్పుడు పుణ్యక్షేత్రసందర్శన సమయములలో గూడ ఘోషా మినహాయించెనది. దీనికి నాసత్తేంద్రియములేకాక స్త్రీలతోసహా క్షేత్రములకుం దయచేపిన ప్రతిసామాన్యపద్మనాయక సోదరుల హృదయములును సప్రమాణములు. ఈసోదెయేల ప్రస్తుత

ము వెంకటగిరి బొబ్బిలి పితాపురం రాజా లట్టిగొప్పవారి కిందప్పు సాధారణపద్ధతినాయకులకు సమయమువచ్చినప్పుడెల్ల ఘోషా మినహాయింపే. అదివారికింపేకాని ఘోషాతోలగించుడన్న కంపు. మఱచితి చిన్నయుదాహరణము. నేనునామిత్రులగు నొక పద్ధతినాయ కునితో నాకుంగల పిచ్చిపట్టుదలను వారియందు నాకుంగల చను వు పెంపునను “ ఘోషా యేలతీసివేయ రాదు ” అనినేననగా అసా ధ్యమగుటంబట్టి మ్రుంగలేకపోయిరి కాని వారియుద్దేశ్యమట్టిదని నా యట్టిమందమతియు నూహింపం గలడనుటలో నతిశయోక్తిలేదు. సరే ఇదిట్లయినకొన్నా శ్లోకు పైఁజెప్పఁబడినమిత్రుని సతిరజకుని కడనుం డి వస్త్రంబులంగై కొంట నామిత్రుండును బంధువుండును షుమారు పడు నేడేడుల స్రాయంపువారుచూచి మేలముగా నిదేమివిత మీరే మిచాకివానిపద్దనుంచి తెల్లబట్టలందుకొనుటేమియనఁగా “ఏమిసేయుమ నియెదరు బాబూబీదవాగ్రడకు మాకెక్కడినుంచివస్తారు నొకరులని రంట! కంటిరా షా“ ఘోషా” ఘోషా అయ్యోప్రమాదము. ఆస్త్రీ వస్త్రంబులందుకొనుచు నాబంధువునిజూచి లజ్జించితటాలునలేచి లో నికి చనిరంట యంటమఱచితిని కట్టా! ఇట్టిసితిమంతులకుఁగూడ ఘోషా యేటికి. ఇట్టిసగము ఘోషా యవలంబించి సాధారణస్థితిమంతులు భయభ్రష్టులైచూచువారికి “రెంటికింజెడినరేవడు” సంగతి జ్ఞప్తికిందెప్పిం పంగనేలా! అవలంబించినచో ఘోషా వెంకటగిరి బొబ్బిలి పితాపురము సంస్థానములరీతి సాగించుకొనవలెను. అనగా అట్టివారికుండిననులోటు విశేషములులేవు లేకున్న వదలివేయంగవలయుగాని పైరీతిఘోషా యవలంబించి ఆగుట్టు పడుగురునోటంబడ్డ తలవంచుకడువిచారము 1912 సంవత్సరము సెప్టెంబరునాల్గవ తేది ఆంధ్రప్రకాశికలో “ఘోషా పద్ధతిమంచిదాలిసుకీషికక్రింద వ్యాసమును వ్రాయించినసార్థక నాము లగు సత్యవాదిగారు “పేరుగొప్ప ఊరుదిబ్బ” అనుసామెతను సాధన కముచేయుచున్నవారు, ఘోషాపద్ధతి నవలంబించకూడదని నామ

తము,, అను అభిప్రాయమే నాకునుసమ్మతము. ఇంతమాత్రమున ధన వంతులు ఘోషా నవలంబించవలయునని నాతలపుకాదు ధనవంతులకుఁ గూడ ఘోషా పద్ధతివలన నష్టములు ఇబ్బందులు కలవు కాని ధనహీనులకన్న జాలభాగము తక్కువని మాత్రము చెప్పకతప్పదు. 1912 సంవత్సరమునఁ జరిగినయీ ఘోషావిషయికమగు చర్చలో వ్యాసములు వ్రాయించిన వారిలోఁ బెక్కుపేరులతోడఁ బరిగిన ము॥రా॥రా॥శ్రీ హితవాదిగారుతప్పఁ దది తరు లందఱు నాలోనేకీభవించిరి. అనఁగా మహారాజశ్రీ ఆర్. రామా రావుగారున్న, పద్మనాయక కులజులున్న ఘోషాయందు నష్టములు కలవనియొప్పిరి. మహారాజశ్రీ మేకా వెంకటాద్వైపారావు గారున్న సత్యవాదిగారున్న ఘోషా విసర్జనీయమనియే సెలవిచ్చిరి. మహారాజశ్రీ హితవాదిగారు మాత్రము ఘోషాస్త్రీ వ్యభిచారాభివృద్ధికిం గారణంబగునని నేవ్రాసితినని దురభిప్రాయ పూరపూరిత చేతస్కులై బండుబూతులం బ్రతికాముఖమునఁ బ్రకటించిరి. నేనలు వ్రాయనేలేదు. ఒకవేళ వ్రాసితినే యనుకొనుఁ డయినను వారంతకోపింపక న న్మియించి యింకను నేను ఘోషా తీసివేయుఁ డని చెప్పిన కారణములకై నను బద్ధులుకారైరి. పోనిండు నేడైనను మూపై వారు కిక్కుఁజంపి దయనింపుదురుగాక. నేనప్పుడు స్త్రీబుద్ధికి ఘోషా యడ్డుపడదంటిని. అదియిప్పటికిని ఘంటానాదముగా నిరూఢి చేయుచున్నాను. ముందుఁజేయఁగలను. ఉన్నమాటంటినా పద్మనాయక సహృదయులకు నాపై నలుకవలదు. తప్పున్నదిద్ది యుప్పుజెప్పుఁడు. మూచిరకాలమిత్రులకు మాత్రము పై ప్రార్థనలకుగూడా మనసుకలుగదు. వారు నాపేర్నిన్న మండిపడుదురు. ఏదో ప్రచురింతురు. అట్టి నిరర్థకమైన విమర్శనముల ఖండించుచు మాయచూల్యమగు కాలముచు వృధపుచ్చమనియు వ్రాతలంఁగాక చేతలనే వారికిదివర కేజవాలు లిచ్చుట యైనదనియుమనవిచేసుకొనుచున్నాఁడ.కోపింపకుఁడు, శాం

తింపును. అయినను జరిగిపోయినదానికెల్లగింపనేల! గతజలసేతుబంధన
 మేటికి! కానప్రస్తుతాంశమునేవిచారించుము. స్వయంవరమందుగాని, యు
 ధమందుగాని, మరియు కొక దానియందుగాని ఘోషామినశోయింపను
 టకనలీ ఘోషామాయాచారమే శాస్త్రమును వచింపబడినయదో అందే
 ఘట్టమున నీనినహోయింపుపద్ధతులు పెద్దలు సెలవిచ్చిరో తెలియకున్నది.
 మొదలు మనస్త్రీలకు స్వయంవరములుగాని యుద్ధంబులుగాని కను
 పట్టవు. ఈయాచారద్వయము శ్మశ్రియులకుండెడివి. పోనిండు మనము
 శ్మశ్రియులమందురా! జందెమేదీ! పూజాపురస్కారములేవీ! శ్మశ్రి
 యులుచెడి వెలమలైరి కనుక పైనవచించినవి నశించెనందురా! ఆ
 చారములన్నియు నశించి కులభ్రష్టులైనవారికి ఘోషామాయాచారమొ
 కటిమాత్రము మిగిలెనా! ప్రప్రథమమున మరియొకటి శ్మశ్రియులకు
 ఘోషాలేనట్లు భారతరామాయణాదులు ప్రమాణములు. ఇదిట్లుంచు
 డు. మనపద్ధతినాయకచరిత్రలో మనము శ్మశ్రియులమైనట్లు కానువింప
 దు. సచ్చామృతిమనికలదు. అయినచో నీయాచారమెచ్చటిది. ఈశూ
 ద్రులకు బూర్వము అనగా మహమ్మదీయులకు బూర్వమునుండి ఘో
 షాకలదా! అట్లాప్పింపగల మాన్యులు కలరా! ఇంతయెందుకు? ఏ
 పురాణమందుగాని యేనాటకమందుగాని యేచరిత్రయందుగాని యే
 పూర్వగ్రంథమునగాని హిందువులలో నేకులమునగూడ ఘోషాయు
 న్నట్లులం గనుపట్టకపోవగానందుఁజూచినను అంతఃపురస్త్రీలునువాక్య
 మేకలదుగాని ఘోషాస్త్రీయని కనబడకపోవుటంబట్టి మహమ్మదీయ
 పరిపాలనకు బూర్వమియాచారము మనకుఁగానిమరియింకే ఆంధ్రకుల
 మునకుఁగానికలదని గ్రంథాధార మణుమాత్రము గోచరింపదు. తురు
 ష్కదొరన్య నివారణార్థమై యేర్పఱుపబడిన యీ ఘోషామాయాచా
 రము హూణాశకమునగూడ విడువకుంట కడువిచార్యము. అప్పటి
 సితగతులబట్టి మానసంరక్షణార్థం బవలంబించిన నవలంబించితిమికా
 క, పులియు మేకయు నొక్కరేవున సీరుద్రాగుచున్న యీపరిపాలన

మునఁగూడ మనకీ ఘోష యేటికి పొరపాటు “ఘోషా యేటికీ!” పద్య నాయక వెలమసోదరు లూహింతురుగాక. 1912 సంవత్సరమున నీ ఘోషాయాచార మనాదీయమేయని మూఁపై కార్తావ్యి అంకెలఁ బెట్టినహితవాదిగారు. “అంతఃపుర స్త్రీ” యను ఘోషా స్త్రీయు నొక తేయని భ్రమించి తమవాదమున కనుకూలమని వారనుకొని కొన్నిపు రాణోపమానములం గనఁబఱచిరికాని వానిని మహారాజశ్రీ రాజా మేకా పెంకటాద్యపురావుబహుదూరు వారిచేతను నాచేతను సంపూర్తిగ సకారణంబుగ నప్పుడే ఖండింపఁబడి పత్రికామూలమున “నంతః పుర స్త్రీ ఘోషా స్త్రీ” భేదాభేదములమాహితవాదిగారికి విన్నవించుకొనియుండుటంజేసి యిప్పుడు తిరిగి “అంతఃపుర స్త్రీ” ని గుఱించి చెప్పుట పిష్టవేషణము వదలివేయఁబడింది. ఇవియన్నియు నిట్లుండు. ఘోషామనక నాదీయాచార మేయని భావింపుడు. మనము త్రియసంతతిలోనివారమేయని యనుకొనుడు. వెండియు తమయిష్టమునచ్చినవన్నియు ననాదీయమనియు శాస్త్రీయమనియు నాచరణీయమనియు ననుకొనుడు. కాని స్త్రీని యితరపురుషులను జూడనియొకబోయినఁ బోయితిమికాక తమ్ముడుభార్య అన్నకంటఁబడఁగూడదనికాని సతితనపతిని స్వకుటుంబీకులయెదుట నేని దర్శించరాదనికానియెచ్చట నేనికలదా! ఈయాచారమనాదీయమేనా! ఇదియేకులమ దేనిగంటిమా! ఇంతఘోరమా! అక్కంతకన్నులు తనభర్తను జూచుకోరానంతటి పాపంబుగావించెనా! భర్తనుజూచినదప్పెనెనొగాక భర్తనామోచ్చారణముగూడ సలుపరాదంట కటకటా! సతితనప్రాణాధారభూతుండును తనసుఖదుఃఖములరెంటనుపాలుగైకొనువాఁడును. తనకుదృష్టియైనను, దల్లియైననుగురువైనను, దైవమైనను మరేమియైననునాఁడే యనఁదగినవాఁడును సమస్తపురోహితభూసుర బంధుమిత్ర సమూహంబునగ్ని సాక్షిగంకైకొన్న మనోనాథునోరారస్మరించుచు కన్నారవీక్షించి జన్మ సాఫల్యంబొందకుంట పాపహేతువుకాదా! ఇదియనాదీయమేనా! సశా

స్త్రీమేనా! సదాచారమేనా! సర్వజనాదరణీయమేనా! పుణ్యప్రదమేనా! వర్ణనీయమేనా! పోనిండియాచారములుకూడ ననాదీయనునియుఁ బురాణసమ్మతమనియుఁ దలంతుము అంతమాత్రముననే మనముట్లు నడుచుకోవలసినదేనా! ఎన్ని వేలయేండ్లకిందటనో యున్నయాచారముల ప్రకారమువర్తించవలసినదేనా! ద్వాపరయుగమ్మన భర్తచనిపోయిన వంశోద్ధారణార్థము బావగారిశో సంతానమును బడసిన కలకాలము నట్లాచరింపవలసినదేనా! అదిసమంజసమేనా! తగినపనియేనా! ప్రపంచకమాగునా! ఇంతయెందుకు పూర్వముచునవారుహూణులనంటినను స్నానముంజేసెడివారు. ఇప్పుడుమనమెల్లరము గావించుచుంటిమా! తొల్లిబొందెలవొక్కాయల నుపయోగించిరి. నేడుఁనూట్లురాలేదా. ఆనాడు తిరుమణితిరుమూర్తిపు బొట్టుంబెట్టకుండిన తప్పు యీనాఁడట్లుపెట్టిన నాత్మేషణకాలేదా! నేనివియన్ని యునొకరినాత్మేపించుటకుకాదు. ఆచారములు కాలానుగుణముగ మారవలసియుండుననియెద. ఎవ్విధమునఁజూచినను ఘోషావినర్జనీయము, ఎన్నాళ్ళకిందటనో జరిగినయీచర్చ తిరిగి పెల్లగించుటకు గారణంబేమన ఆనాడు మేము వ్యాసములవ్రాయ నవివాహితుల మాటలపాటిఁపమనిహితవాదిగారు నిరసనభావ మగుపఱచుటవల్ల వివాహితుడనయి అనుభవజ్ఞుడనయి వ్రాసితిని. పూర్వపుహితవాదిగాదికివిజ్ఞప్తి.

ఉ॥ తిట్టుటకట్టిపెట్టుడు సుధీజనవాక్కుల నిశ్చయంబుగ
 న్పెట్టుడు భాతృభావములనిల్పుడు మాపయిఁదప్పులున్న జూ
 పెట్టుడు మందలింపుడు నవీనప్రపంచపు ధర్మమెంచి మా
 పట్టున రండు వేగ హితవాదులిఁక తమపట్టువిడుచుకొ.

సీ॥ మాపెంకటాద్యృప్పరాపు భూపాలుని

న్యాయైకవాక్యంబులాత్మనెంచి

ఉన్న సమాచార మున్న జ్ఞైవాసిన

సలసత్యవాదిపల్కులఁ దలంచి

తుల లేనిబండుబూతులనాయకస హేతు

కరమగు నా వ్రాతపరిగణించి

కలవు ఘోషావల్ల కష్టములని పత్రి

కలనన్న వాగ్వివాతలఁబరిచి

న్యాయమూహించి సజ్జనులౌననంగ

భరతమాతృలాభార్థంబు పాటుపడుచు

పద్మనాయక వ్రాతలపైన నిర్వృ

వదలినిల్చుకొనుచు “హితవాదిపేరు”

విమర్శకులకొక్క-విన్నపము:—

పేరులందాచుకొని యొక్కడే పదిపేరులతో విమర్శించి బహు
జనాభిప్రాయము మాదై నదనుకొనక దల్లిదండ్రులిడిన నామంబులతో
దూషణలేకుండ విమర్శించుటయోగ్యము. సజ్జనానందకరము. చదువు
వారికి వ్రాయువారికిఁ బేరుతేగలదు.

గంపలగూడెము. }
11—8—14 }

సర్వజన విధేయుఁడు,
కె. వి. కృష్ణారావు.

శ్లో॥ మార్గావ ర్తితపాదుకా పశుపతే రంగస్య కూర్పాయతే
 గంధూషాంబునిషేచనం పురరిపో ద్ధివ్యాభిషేకాయతే
 కించిద్భక్షితమాంసశేషకబళం నవ్యోపహారాయతే
 భక్తిః కింసకరో త్యహా నవచరో భక్తావతంసాయతే॥
 చ॥ పలుమఱుదాద్రిద్రొక్కబడుపాదుక నీశ్వరుకూర్పమట్లుగా
 సలిపెను, పుక్కిలించినవిషంబున స్నానముగూరిచేర్చి, వన
 సలచరుఁ జేసి భక్తవరు, చర్వణగా నవశిష్టమైన దు
 ప్పల ముపహారతఁ నిలిపె, భక్తియొనర్పనిదేది యారయె॥ 63

శ్లో॥ వక్షస్తాడనమంతకస్య కఠినాపస్కారసమ్మర్దనం
 భూభృత్పర్యటనం నమత్సురశిరఃకోటిరసంఘర్షణం
 కర్ణేదం మృదులస్య తావకపదద్వంద్వస్య శారీపతే!
 మచ్చేతోమణిపాదుకావిహరణం శంభో! నదాంగీకరు॥
 చ॥ శమనునితోమ్ముదన్నుటను శైలముమీదను సంచరించుట
 విమలనమస్కృదామరపవిత్రశిరోమకుటప్రఘర్షణ
 క్రమమునఁ జేసి నీ చరణకంజములెంతయునొచ్చె, పార్వతీ
 రమణ! మదీయచిత్తమణిరాజతపాదుకలందు నిల్పుమా॥ 64

శ్లో॥ వక్షస్తాడనశంకయా విచలితో వై వస్వతో, నిర్జరాః
 కోటిరోజ్వలరత్నదీపకళికానీరాజనం కుర్వతే
 దృష్ట్వా ముక్తివధూ స్తనోతి ని స్మృతాశ్లేషం భజానీపతే!
 యచ్చేత స్తవపాదపద్మభజనం తస్యేహ కిందుర్లభం॥

ఉ॥ కాలుఁడుభీతిఁజెందు, సురకాండము మస్తకిరీటకోటిర
 త్నాళినివాళినిచ్చు, ముదమందఁగముక్తి సతీకుచద్వయి
 లీలగనుండఁగలును, త్రినేత్ర! భవచ్చరణాబ్జభక్తిసం
 శీలుని కెద్దిదుర్లభము? చేకుఱునన్నియుఁ గోరినట్టుల॥ 65

శ్లో॥ క్రీడార్థంసృజసిప్రపంచమఖిలం క్రీడామృగాస్తేజనాః
 యత్కర్మాచరితంమయాచ భవతఃప్రీత్యైభవత్యేవ తత్

శంభో! స్వస్యకుతూహలస్యకరణం మచ్ఛేష్టితం నిశ్చితం
తస్మా న్నామకరక్షణం పశుపతే! కర్తవ్యమేవ త్వయా ॥

ఉ॥ విశ్వము సృష్టి జేసితివి వేడుక నాడుకొనందలంచి వి
శ్వేశ్వర! యస్మదాదిజన మింపుగనీకు విలాసజంతువుల్
శశ్వదిదం మదాచరితసత్కియ లెల్లను ద్వద్ధితార్థ మో
యీశ్వర! దానఁజేసి నను నేలుటనీకు నవశ్యకార్యమా॥ 66

శ్లో॥ బహువిధపరితోష బాష్పపూర స్ఫురపులకాంకితచారుభోగ భూమిం
చిరపదఫలకాంక్షీ సేవ్యమానాం పరమసదాశివభావనాం ప్రపద్యే ॥

మ॥ అమితానందరసప్రవాహపులకాంకారూఢనిద్యక్తికు
త్తమభోగకము సత్యమైనపద మందంగోరు సద్రాజిచే
త మదిన్ సేవ్యము నైన శంభుపరమాత్మధ్యానముం జేతు ని
త్యము నన్ నింవిధబాధలొందనటు లాధన్యండు రక్షింపఁగన్॥ 67

శ్లో॥ అమితముదమ్మతం ముహుర్దుహంతీం

విమలభవత్పదగోష్ఠ మావసంతీం

నదయ! పశుపతే! సుపుణ్యపాకాం

మమపరిపాలయ భక్తిధేను మేకాం॥

మ॥ పరసంతోషపయస్సప్రసంబును భవత్పాదాచ్ఛగోష్ఠాంతరో
ద్ధరసంచారముఁ బుణ్యపాకమును నై దోషోన్మితంజాచు నీ
ధరణిం బెంపగు భక్తిగోవాకటి నాదండం బ్రవేశించె నో
పరమాత్మా! దయతోడ నప్పశుమణిం బాలింపఁగం జూడుమా॥ 68

శ్లో॥ జడతా పశుతా కళంకితా కుటిలచరత్వంచ నా స్తిమయి దేవ!

అస్తియదిరాజమాణే! భవదాభరణస్య నా స్తికిం పాతం॥

మ॥ జలభావంబు పశుత్వముం గుటిలసంచారంబు చిహ్నంబునుం
గల బాలేందుని' మాళిఁ బూనితివి, జోకన్ నాయెడన్ లేవు త
త్తలభావంబులు, కల్గియుండినను నోకాత్యాయనీనాథ! యా
లలితోద్భూషణతాత్పర్యుడను నేలాకాను వాక్రుప్తమా॥ 69

శ్లో॥ అరహసిరహసి స్వతంత్రబుధ్యా పరివసితంసులభఃప్రసన్నమూర్తి
అగణితఫలదాయకః ప్రభుర్జగదధికో హృది రాజశేఖరోస్తి॥

ఆ॥ బాహ్యమందు మదిని బహుళస్వతంత్రత
నుపచరించుటకును యోగ్యుడగుచు
భూరిఫలదుఁ డఖిలభువనాధికుండునౌ
రాజశేఖరుఁడు విరాజలె మది॥

70

శ్లో॥ ఆరూఢభక్తిగుణకుంచితభావచాప
యుక్తైశ్శివస్మరణబాణగణై రమోఘైః
నిర్జిత్వకీర్తిపరిపూర్ణ విజయీ సుధీంద్రః
సానందమావహతి సుస్థిరరాజ్యలక్ష్మీం॥

ఉ॥ భక్తిగుణాన వంచబడు భావధనుస్సనమండి నూకిగా
ముక్తములౌ శివస్మరణపుంశరపంక్తులఁ బాపశత్రులఁ
శక్తతమై జయించి వడి సార్ద్రపుసుస్థిరరాజ్యలక్ష్మీనిఁ
వ్యక్తతఁబొందుచుండెడిని హర్షముతోడ సుధీంద్రుఁ డెంతయు॥

శ్లో॥ ధ్యానాంజనేన సమవేక్ష్య తమఃప్రదేశం
భిత్వా మహాబలిభి రీశ్వరనామమంత్రైః
తివ్యాశ్రితం భుజగభూషణ ముద్వహంతి
యే పాదపద్మమహాతే శివ! తే కృతార్థాః॥

తే॥ చూచి ధ్యానాంజనంబున శూలినామ
మంత్రబలులను ద్రవ్వి తమఃప్రదేశ
మమరసేవితమగు శివునంఘ్రియుగము
ననుభవించెడివారె కృతార్థు లరయ॥

72

శ్లో॥ భూదారతాముదవహ ద్యదపేక్షయా శ్రీ
భూదారవీవ కిమతస్సమతే! లభస్వ
కేదార మాకలితముక్తిమహాపథినాం
పాదారవిందభజనం పరమేశ్వరస్య॥

ఉ॥ భావనసేయ సేవిధినిబద్ధదళాక్షుడె తొల్లి నూకరే
 డ్భావమునొంది ముక్తికి నివాసమునాడగు పార్వతీశప
 జీవనజాతముల్ గొలిచె జిత్త మచంచలముంబొనర్చి సీ
 వావిధి నిత్యము హరుపదాబ్జము లోనుమతీ! భజించుమా॥

శ్లో॥ ఆశాపాశక్తేశదుర్వాసనాదిభేదోద్యుక్తై ర్దిన్యగంధై రమందైః
 ఆశాశాటీకస్యపాదారవిందం చేతఃపేటీం వాసితాం మే తనోతు॥

ఉ॥ మాటికి నాహరిద్వసను మాన్యపదాబ్జము లోలి నాదు హృ
 త్పేటికనుంచుకొన్న నటఁ బెంపునుజెంది దురాశపేరిట॥
 మాటిగనుండు పాశపు నశుద్ధపుగంధముల హరించి వే
 మేటుసువాసనల్ గలిగి మించగఁజేయదె యద్ది యారయ॥ 74

శ్లో॥ కల్యాణిణం సరసచిత్రగతిం సవేగం
 సర్వేంగితజ్ఞ మనఘం ధ్రువలక్ష్మణాఢ్యం
 చేతస్తురంగ మధిరుహ్య చరస్మరారే!
 సేతస్సమస్తజగతాం వృషభాధిరూఢ!

శా॥ గోరాడ్వాహన! సర్వచిత్రగతులం గొర్కు ల్విడంబించుచు
 రారాజచ్చుభలక్షణాన్వితమునై రంజిల్లు మన్మానసో
 దారాశ్వంబునఁగూరుచుండి హరిదంతంబు ల్మహాహ్లాసమిం
 పారె సంచరణంబుసేయు మఖిలబ్రహ్మాండనాథా! హరా!॥ 75

శ్లో॥ భక్తి ర్మహేశపదపుష్కరమావసంతీ
 కాదంబినీవ కురుతే పరితోషవరం
 సంపూరితోభవతి యస్యమనస్తోక
 స్తజన్మసస్య మఖిలం సఫలంచ నాన్యత్॥

తే॥ శివుపదంబనునింగిని జేరిభక్తి
 కురియఁబరితోషవర్షంబు శరదమటుల
 సేరిన్పాదయతటాకంబు పూరితమగు
 వారిజననంపులై ర్ఫలవంతమగును॥

నేకోనవింశంబున ధ్యానంబును వింశాధ్యాయంబున సమాధివిధియు
 నుం జెప్పబడియె, ముక్తిఖండంబునందలి తొమ్మిదియధ్యాయములం
 దుఁ బ్రథమాధ్యాయంబున ముక్తి ముక్త్యుపాయ మోచక మోచక
 ప్రద చతుర్విధప్రశ్నయు ద్వితీయంబున ముక్తి భేదసకధనంబును దృతీ
 యంబున ముక్త్యుపాయకధనంబును జతుర్థంబున మోచకకధనంబును
 బంచమంబున మోచకప్రదపరూపణంబును షష్ఠమంబున జ్ఞానోత్పత్తి
 కధనంబును సప్తమంబున గురుశుశ్రూషామహిమయు నష్టమంబున
 వ్యాఘ్రపురంబున దేవతల కుపదేశంబును నవమంబున నీశ్వరవృత్తదర్శ
 నంబును గలిగియుండు, యజ్ఞవైభవఖండంపుఁ బూర్వభాగంబునందలి
 నలుబదేడధ్యాయంబులందుఁ బ్రథమాధ్యాయంబున సర్వవేదాంతార్థ
 ప్రశ్నయు ద్వితీయంబునఁ బరాపర వేదార్థవిచారంబును దృతీయంబు
 నఁ గర్మయజ్ఞవైభవంబును జతుర్థంబున వాచకయజ్ఞప్రశంసయుఁ బం
 చమంబునఁ బ్రణావవిచారంబును షష్ఠమంబున గాయత్రీప్రపంచంబును
 సప్తమంబున నాత్మమంత్రంబును నష్టమంబున పడక్షరవిచారంబును
 నవమంబున ధ్యానయజ్ఞంబును దశమంబున జ్ఞానయజ్ఞంబును నేకాద
 శాది పంచాధ్యాయపర్వంతంబు జ్ఞానయజ్ఞవివేచనంబులును పోడశా
 ధ్యాయంబున జ్ఞానోత్పత్తికారణంబును సప్తదశంబున వైరాగ్యంబు
 ను నష్టాదశంబున నిత్యవస్తువిచారంబును నేకోనవింశంబున సాక్షస్వ
 రూప నిత్యవస్తుకధనంబును వింశంబున విశిష్టధర్మవిచారంబును నేక
 వింశంబున ముక్తిసాధనవిచారంబును ద్వావింశంబున మార్గప్రామా
 ణ్యలక్షణంబును ద్రయోవింశంబున శంకరప్రసాదంబును
 జతుర్వింశపంచవింశంబులఁ బ్రసాదవైభవంబును
 షడ్వింశంబున శివభక్తివిచారంబును సప్తవింశంబునఁ బరమపదస్వరూ
 పవిచారంబును నష్టావింశంబున శివలింగస్వరూప కధనంబును నేకోన
 త్రింశంబున శివస్థానవిచారంబును ద్రింశంబున భస్మధారణావైభవం
 బును నేకత్రింశంబున శివప్రీతికరంబగు జీవబ్రహ్మైక్యవిచారంబును

ద్వాత్రింశంబున భక్త్యభావకారణంబును ద్రయస్త్రింశంబునఁ బరత
 త్వనామవిచారంబును జతుస్త్రింశంబున మహాదేవప్రసాదకారణంబు
 ను బంచత్రింశంబున సంప్రదాయవిచారంబును షట్త్రింశంబున సద్యో
 ముక్తికరత్వేతనుహిమయు సప్తత్రింశంబునముక్త్యపాయవిచారంబును
 నష్టత్రింశంబున ముక్తిసాధనవిచారంబును నేకోనచత్వారింశంబున
 వేదముల కవిరోధంబును జత్వారింశంబున సర్వసిద్ధికర కర్మవిచారం
 బును నేకచత్వారింశంబునఁ బాతకవిచారంబును ద్విచత్వారింశంబునఁ
 బ్రాయశ్చిత్తవిచారంబును ద్రిచత్వారింశంబునఁ బాపశుభ్యపాయం
 బును జతుశ్చత్వారింశంబున ద్రవ్యశుద్ధియుఁ బంచచత్వారింశంబున
 నభిక్ష్యనివృత్తియు షట్చత్వారింశంబున మృత్యునూచకంబును సప్త
 చత్వారింశంబున నవసిష్టపాపకథనంబును గలిగియుండు నింక నుత్తర
 భాగంబునందలి యిటుపదధ్యాయంబులందుఁ బ్రథమాధ్యాయంబున
 బ్రహ్మగీతయు ద్వితీయాధ్యాయంబున వేదార్థవిచారంబును దృతీయా
 ధ్యాయంబున సాక్షిశివస్వరూపకథనంబును జతుర్థాధ్యాయంబున సాక్ష్య
 స్తిత్వకథనంబును బంచమంబున నాదేశికథనంబును షష్ఠమంబున దహ
 రోపాసనయు సప్తమంబున వస్తుస్వరూపవిచారంబును నష్టమంబునఁ
 దత్వవేదనవిధియును నవమంబున నానందస్వరూపకథనంబును దశమం
 బున నాత్మకుబ్రహ్మత్వ ప్రతిపాదనంబును నేకాదశంబున బ్రహ్మకు
 సర్వశరీరస్థితియును ద్వాదశంబున శివునకహంప్రత్యయాశ్రయత్వంబును
 ద్రయోదశంబున సూతగీతయును జతుర్దశంబున నాత్మచేనైసృష్టి
 యుఁ బంచదశంబున సామాన్యసృష్టియు షోడశంబున విశేషసృష్టి
 యు సప్తదశంబున నాత్మస్వరూపకథనంబును నష్టాదశంబున సర్వశా
 స్త్రార్థసంగ్రహంబును నేకోనవింశంబున రహస్యవిచారంబును వింశం
 బున సర్వవేదాంతసంగ్రహంబును గలిగిన సర్వవేదాంతసారంబగు ని
 మ్మహాపురాణసంహితకు సాక్షాత్పరబ్రహ్మంబగు దక్షిణామూర్తిదేవు
 గృతిశ్వరుం గావించితి.

—పవ్యంతములు—

- క॥ ముద్రాపుస్తకపాణికిఁజ్ఞుద్రాపస్కారహరణ శుంభన్మతికిఁ
విద్రావితాఖలాఘోన్నిద్రాకృతికఖలయోగనిష్ఠాగతికిఁ ॥ 63
- క॥ సర్వోగ్రశమనవత్తోఖర్వోర్వభృద్విదాశకరణకీడా
దుర్వారపాదభిదురుఁకర్వాచీనాత్మమూర్తి కఖలాకృతికిఁ ॥ 64
- క॥ అక్షీణదక్షజానుప్రత్యేపితవామపాదపంకేజనకుఁ
గుక్షిణ్ణాఖలవిప్లపరక్షణవీక్షప్రచారరమ్యాకృతికిఁ ॥ 65
- క॥ న్యగ్రోధమూలనిలయునకుగ్రున కుగ్రేక్షణోదిఘోద్యద్దహనా
వ్యగ్రార్చినిహితమన్మధుఁకగ్రాహ్యసుఖానుభాపు కద్వైతునకుఁ ॥
- క॥ శ్రీకరవరకొలగాని కులూకరమణి కోటయాఖ్యలలితమనోంభో
జాకరవిహిరునకు బుధాస్త్రోకస్తుతదక్షిణాస్యశుభనామునకుఁ ॥
- ప॥ అంకితంబుగా నాయొనర్పంబూనిన స్కందపురాణోక్త సూత
సంహితామహాప్రబంధంబునకుఁ గథావిధానంబెట్టిదనిన, 68

గ్రంథావతరణము.

- ఉ॥ నైమిశనన్నివాసులు ఘనప్రియచిత్తులు మానిచంద్రులీ
శామలభక్తు నాగతు మహాత్ముని సర్వపురాణసత్కథా
స్తోమవిశారదుఁ విగతదోషుని సూతుని బూజచేసి“ని
స్కామభవత్సమాఖ్యగల సంహితఁజెప్పు మటంచు వేడినఁ ॥ 69
- ఉ॥ అంతట సర్వదాయి నిఖిలాత్ము మహాత్ముని దేవదేవునిఁ
జితయొనర్చి వ్యాసు మదిఁజేర్చి సమాహితచిత్తవృత్తి స
త్యంతముతుష్టి నొంది సవిధస్థితమానులకుఁ దయాయుత
స్వాంతమునం ద్రయీసదృశసంహితఁజెప్పఁగఁబూనె సూతుఁడు ॥
- సీ॥ బ్రాహ్మంబు పాద్మంబు వైష్ణవ శైవమాలే
వరభవిష్య ద్భాగవతసమాఖ్య
ములు నారదీయంబు కలితమూర్కండేయ

మాగ్నేయనామకం బవల బ్రహ్మ

కై వ ర్త లింగవిఖ్యాత వారాహముల్

స్కాంద వామన కూర్మసంజ్ఞకములు
మాత్య గారుడములు మహిని బ్రహ్మాండంబు

సనఁ గ్రమంబునఁ బదు నెనిమిదగును
లలిఁబురాణంబులివి చతుర్లక్షగ్రంథ
సంఖ్యయగు కామికాదికసర్వతంత్ర
మునకు శివుఁబోలెఁ గర్తృకామునివరుండు
వ్యాసుఁ డింతకు సంతతాభ్యాసులార!!

71

స॥ మఱియు నీయష్టాదశపురాణంబులు సాత్వ్యవేయ వలనవిని
ముసీంద్రు లుపపురాణంబులుగల్పించి రవియెయ్యవియనిన సనత్కు-
మార నారసింహ స్కాంద శివధర్మ దూర్వాస నారదీయ కాపిల
వామ నోశన బ్రహ్మాంశ వారుణ కాలీ వశిష్ఠి వాసిష్ఠ లింగ
మాహేశ్వర సాంబ సౌర పారాశర మరీచి భార్గవాభిధానంబుల
నవగ్రంథలక్ష లక్షితంబై వింశతిపురాణంబు లమరు నిన్నింటిలోన
సర్వవిజ్ఞాన సారంబగు స్కాందంబు శ్రుతీసమ్మితంబగు నదియు
నాఱుసంహితలు పంచాశతఖండంబులు గలిగి లక్షగ్రంథంబగుఁ
గ్రమంబున సనత్కుమారసంహిత యేబదియైదు వేలును నూతసంహిత
యాఱువేలును శంకరసంహిత ముప్పదివేలును వైష్ణవసంహిత యైదు
వేలును బ్రాహ్మీసంహిత మూడువేలును సౌరసంహిత యొక్కవేయి
కూడ లక్షసంఖ్యయగు, స్కాందపురాణంబునందు సర్వసాపనాశనియు
ను దేవమునిపూజితయును సతిశోభనయు నాత్మోన్మేషదయును వేద
సమానయును సతిపవిత్రయును నగు నూతసంహిత నాల్గుఖండంబులగు
నందుఁ బ్రథమంబగు శివమాహాత్మ్యఖండం బేషనూఱుశ్లోకంబులును
ద్వితీయంబగు జ్ఞానయోగఖండం బేషనూఱులమీఁద ముప్పదేసుశ్లో
కంబులును దృతీయం బగు ముక్తిఖండం బేషనూటయిఱువదిశ్లోకంబులు
నుఞ్చతుర్థంబగు యజ్ఞవై భవఖండంబు పూర్వోత్తరభాగంబులఁ జతుస్స

హస్రశ్లోకంబులును గూడ నాఱువేలశ్లోకంబులుజేలువొందు నిందు
 ఖండచతుష్టయంబు లోనఁ బ్రథమఖండంబునకుఁ బదమూఁగధ్యాయం
 బులును ద్వితీయఖండంబునకు నిలువదియధ్యాయంబులును దృతీయ
 ఖండంబునకుఁ దొమ్మిది యధ్యాయంబులును జతుర్థఖండంబునకు ని
 లువదియేడధ్యాయంబులును నిట్లు చతుఃఖండమౌచిత్యమై వేదార్థస్వ
 రూపమై శ్రుతిసమ్మితమై విరాజిల్లు నీసూతసంహిత గర్వోత్తమయ
 గు, వేదవిదుండగువాఁడు సర్గ ప్రతిసర్గ వంశ మన్వంతర వంశాను
 చరితంబులను బగుచలక్షణంబులుగల పురాణంబర్థపూర్వకంబుగా నె
 టింగెనేని వానిజూచి వేదంబులు తమమర్మంబుప్రకటించునితండని
 భయంబునెందు నితీహాసపురాణంబుల వేదార్థంబెవలుకంబడు, మొదల
 వేదంబులు స్వతంత్రంబుగాఁ బ్రమాణంబులగు వేదవిరోధంబుగా స్మృతి
 పురాణభారతోపపురాణబహుశాస్త్రంబులు గ్రమంబుగాఁ బ్రమాణం
 బులగు నేకస్వరూపంబులగు వేదవేదాంతార్థంబులు మునులచే శాఖా
 భేదంబులచే నింపబడె, మఱియు స్వరూపంబున నొక్కటయ్యును దేవ
 దేవుండగు నప్పరమేశ్వరుచూచితే వేదంబును వేదార్థంబును వేదవై
 భవంబు ననంతంబై శోచు నమ్మహేశ్వరుండు మున్నజనిసృజించి
 యాత్మస్థితంబులగు వేదంబులొసంగిన విరిచియు మహాదేవప్రసాదం
 బున శ్రుతులుస్మరించి వశిష్ఠునకొసంగె నమ్మునివలనఁ గ్రమంబుగా
 శక్తి పరాశర సాత్యవతేయులు గ్రహించి రందు విశ్వజగన్నాథుండ
 గు విష్ణుండు శివాజ్ఞ మధ్యురుండైన వ్యాసుండై జనియించె నమ్మాని
 యందికాపతియగు దేవదేవుప్రసాదంబున వేదంబుల సంత్రేపించి క్రమం
 బుగా నేకవింశ త్యేకశత సహస్ర నవసంఖ్యాభేదంబుల ఋగ్వృషాస్స
 మాధర్వణంబులనఁ జతుర్విధంబులుగా వ్యస్తంబుసేయుటవలన వ్యా
 సుండను నామంబుగాంచి సర్వజ్ఞుండును నీశ్వరుండును మహాయోగియు
 ను భగవంతుండును మధ్యురుండునగు వ్యాసుండు మహాశ్చర్యంబగు
 భారతంబు నిర్మించె నమ్మహాముని మైలాదిశిష్యచతుష్టయంబునకు

విభేదితంబైనవేదంబొసంగ వానివలన బ్రాహ్మణులెఱింగి రిందువలన
వర్ణాశ్రమాచారంబు ప్రవృత్తంబయ్యె నమ్ముని పురాణవక్తగా న
న్న యోజించుటఁ దదర్థంబు నా కతివిశదఁబయ్యె నదియు మీకుఁ
దెలిపెద, మీర లత్యంతశ్రద్ధావధానంబున వినవలయు” ననిన నైమి
శీయులగు నమ్మహామునీంద్రు లంతట॥ 72

తే॥ నూతు పిజ్జానయోగసమేతు భక్తిః
బూజలొనరించి మొక్కిర ప్పుణ్యపుగుఘ
నంబికాధీశు జగదీశు నాత్మమయుని
ధ్యానమొనరించి పరవశత్వంబు నొందె॥ 73

క॥ పరమాకాశపదంబగు
పరమేశునియందుమనసు పరవశమైనన్
బరమార్థవిదుఁడునూతుఁడు
పరమానందంబునను బ్రపంచముమఱచెన్॥ 74

వ॥ ఇట్లుకొంతసేపుండి యంతఁదెలిపొంది యిట్లనిస్తుతియించె॥

తే॥ సోమ! రుద్ర! మహాదేవ! శూలపాణి!
బ్రహ్మవిష్ణాదిసేవిత! భక్తిగమ్య!
విద్యదాత్మస్వరూపక! విశ్వసాక్షి!
స్వానుభూతిద! మొక్కెద శర్య! నీకు॥ 76

◆ పాశుపతశ్రవణము ◆

క॥ ఈరీతిభక్తవత్సలు! సారకృపాంభోభ శివుని సంస్తుతి భక్తిన్
వారకనలిపెడినూతుని జేరిమహామునులు ప్రశ్నజేసిరి వేడ్కన్॥ 77

తే॥ “జీవుఁ డట్లుఁడు జడతానుభావ ప్రకృతి
హేతువులుగా రదెవ్వనిచేతఁగలిగె
నశ్వరంబైనజగము మహేశ్వరాఖ్యుఁ
డన్యుఁడొక్కండుగలిగిన నాసతిమ్మ”॥ 78

వ॥ అనిన నూతుండిట్లనియె॥ 79

ఉ॥ సారసలోచనా ద్యమరసంఘము మున్నొక వేశ నీజగ
త్కారణమెవ్వఁడోయని సుఖప్రదమైతగు రుద్రలోకము
జేరినతింఁగా శివుఁ డజేయుఁడు రుద్రుఁ డదృష్టపూర్వసా
కారత మూదటఁ నిలువఁగా హరిముఖ్యసురల్ వినములై ॥ 80

ఉ॥ “ఎవ్వడవీ” వటన్న జగదీశుఁడురుద్రుఁడువల్కు నేనపో
యివ్వధి ముఖ్యదేవతల నీజగముఁ సృజించి మేటినై
యివ్వలఁ దత్వజాలముల కన్నిటికిం బరత త్వవహాచు నే
డివ్వధి గానుపించితిని, నేనొకరుండ యధేచ్ఛనుండెదఁ ॥ 81

శా॥ నాకంటెంబరుఁడొక్కరుండుకలఁడా? నామాయచేగలెనీ
లోకంబుల్ సచరాచరంబు లిటులూగొకంప నామాయకుఁ
నాకుఁ భేదము లేదు, నన్నుఁగనునామన్నయొక్కి నాచార్యు సు
శ్లోకుంజేరిన జీవుఁడంతట ముముక్షుండొచు ముక్తుండగుఁ ॥ 82

గీ॥ ఇట్లుపల్కిమహారుద్రుఁ డేమి చెప్ప
స్వస్వరూపంబులోఁజేర సర్వసురలు
భవునిగనలేకతా రూర్థ్వభాహులగుఁచు
బ్రణతిచేసి రధర్వశిర స్సవమున ॥ 83

తే॥ మఱయుఁబంచాక్షరిని మహామంత్రసమితి
సూక్ష్మమార్గంబులను శివస్తుతులొసర్చి
యగ్నిహోత్రసముత్పన్నమైనభస్మ
మాదరంబున నొక పాత్రయందునిలిపి ॥ 84

తే॥ అంబువులగడ్డి పాదకరంబులమరు
లమలభక్తి ద్వీరాచహనమొనొసర్చి
మహిమ నపవిత్రులగుచు “నోమాప”య నెడి
మంత్రమున జలాధ్యక్షు సోమార్థమాళి ॥ 85

క॥ ధ్యానంబుఁజేసి భస్మముఁమానితజలములనుదడిపి మఱి జాబాలా
నూనమహామంత్రంబులఁమానక “యగ్నిరితి”య నెడిమంత్రావళిచే ॥

క॥మంత్రించియంతభస్మము| మంత్రాత్మకురుద్రుశివునుమాతరుణి స్వా
తంత్రగతులమతిఁదగ నిస్తంత్రధ్యానంబుచేసి తద్దయుభక్తి ॥ 87

వ॥ మఱియు నిత్యంబును బ్రహ్మభూతంబును బావనంబును
నైన భస్మం బాపాదతలమస్తకోద్ధూళనంబుచేసి లలాలహృదయకు
క్షీదోద్వయాదిస్థలంబుల మూర్తిత్రియాత్మకంబగు త్రిపుండ్రంబుధరి
యించి యధర్వశిరస్థితంబగు సన్వతంబాచరించి దేవతలు శాంతి
దాంతి విరక్తపరీతులై హృదయపద్మకణికామధ్యంబున వాలాగ్ర
మాత్రుండును జాతపేదస్వరూపియునగు విశ్వేశ్వరు ధ్యానంబుఁజేసి
సర్వజ్ఞుండును సర్వకర్తయు సమస్తాధారుండును నమృతండును నగు
మహేశ్వరుఁ బ్రణవంబుఁ బూజించుసమయంబునఁ దత్ప్రణవలయది
దాకాశంబునఁ బశుపతియగుఁడరమేశ్వరుండు పాడనూపె నంత, 88
సీ॥ పటుజటామకుటాగ్రఘటితేందురేఖఁగో

వామభాగాశ్రితవామశోడ

నీలనిరద కాంతి నీలకంఠముశోడ

గటిధృతగజచర్మపటముశోడ

మందహాసవిలాస సుందరాస్యముశోడ

రమణీయస్పృహారములశోడ

విమలపాండురనర్థవృషవాహనముశోడ

నతిమునిప్రమథగణాభిశోడ

బ్రహ్మపిష్టాదిదేవశోపాస్యమైవ

నిత్యైర్మలసర్గణనిర్వికార

పరచిదాకాశరూపమా బ్రహ్మమపును

వారికుపదేశ మొసంగ నాకారమయ్యె॥

89

శా॥ వేదాంతంబుల నేస్వరూపముబుధుల్ వీక్షింతురాసాక్షిగా
వేదాచారవిహీను లేపరము లో విక్షింపఁగాలేరొ యా
నాదాంతస్థితమైబ్రహ్మయు మహానందంబుగూర్పం గుణా
స్వాదంబై కనుపట్టె విష్ణుముఖదేవానీకమధ్యంబున ॥

90

క॥ దండధరచండధామాఖండపరాక్రమముతోడఁ గాండౌఘము భూ
మండలవల్లభమేనన్ నిండారగనాటునేసె నిర్జరు లడలన్॥ 165

ఆ॥ మరలజమునిచూపుధరఁగొనుతూపుల

నాగ్రహమున నృపునివిగ్రహంబు

గరిమఁదూఱనేసె నురువడిఁబాములు

పుట్టలోకినేగుహొల్కితోడ॥

166

వ॥ ఇట్లేసి సింహనాదంబుచేసిన నవ్వసుంధరామండలాఖండ
లుండు దండతాడితవుండరికప్రచండంబుడంబునన్ గండుమిగిలి బెండు
పడక॥ 167

శా॥ ఆస్ఫటించి ప్రచండదావదహనవ్యాభీలకీలాచ్ఛటా

ప్రస్థీతేక్షణలీలఁబోల్చి నిబిడద్రాఘిష్ఠమార్ద్రప్రభూ

తస్సారావపూరితోర్విధరమాద్యత్కుంభిరాట్కర్ణుడై

విస్ఫుర్జత్కుటవిస్ఫులింగచయముల్ వే కన్నులంగ్రమ్మగన్॥ 168

న॥ విజృంభించి॥

169

చ॥ పిడుగులఁబోలుబాణముల భీమముగాఁగ నృపాలశేఖరుగ

డడరిపడేనువై వఁ గవచాభిహతిన్ వడి బిట్టమోఘమై

పుడమిఁబడెన్ మహోగ్రతను భూపతి క్రమ్మఱ భల్లనస్తకం

బుడుగనిచేవనేయ నవియుం దొరఁగెం గీతశాతసంపదన్॥ 170

వ॥ అయ్యెడ॥

171

క॥ శతకవచుఁ డుగ్రసాయకవితతిన్ భూపాలుమార్ద్ర విచ్ఛేదముగాఁ

గ్రతుభుక్సంఘముమెచ్చుగనతులితగతిసేయార్చె సంబరమగలన్॥

వ॥ అంత శంతనుండు॥

173

చ॥ చిటచిటవిస్ఫులింగమాలు చిందఱవందఱలై కనుంగవన్
 జొటజొటరాల వేటొకటి శూరత నారినమర్చి వేగమే
 పటుతరదక్కుపుంఖయుత భాస్వరసాయకతీవపావక
 స్ఫుటచటుల్రభాపటల పూరితసర్వదిగంత రాఘండై॥ 174

క॥ పదిపదులు నైదుపదులును బదినూఱులు లక్ష కోటి పద్మానీక
 ప్రదరములు మరలనేసినఁగడినంబున మొనలువిడిగి ఖండములగుచున్

చ॥ అవియునునట్టె గాఢకవచాభిహతిం గడునక్క జంబుగా
 భువిబడియెం బదంపడి విభుండు శితార్థశతాంక బాణముల్
 జవమునఁదొంబడేయ నవి సర్వజనంబులు చిత్రమందఁగాఁ
 బ్రవిమలరీతివ్రాలె రణరంగమునం దగఁ బూర్వవైఖరిన్॥ 176

ప॥ శంతనుండుమఱియును ననేక నిశితశరపరంపరులుగురిసిన
 ఛిన్నంబులై విపక్షక్షమాభృత్పక్షవిక్షోభంబునేయ నేరక తద్దంభోఽ
 కోట్యమోఘనిష్ఠురకవచాభిఘాతంబునవ్రాలినం గనుంగొని చేయునది
 లేక దురంతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై యిట్లనివితర్కించె॥ 177

ఉ॥ మాయయొ యింద్రజాలమొ సమాయతశాత్రవగర్వభేదనా
 పాయమొ మంత్రసిద్ధియొకొ భావభవారివరప్రభావమొ
 స్తూయతర త్వగింద్రియస్పృఘస్థిరపాటవమొక్కొ భారతీ
 నాయకకల్పితంబొ యిది నాకుఁదలంప నసాధ్యమొతయున్॥ 178

శా॥ కల్పంతాగ్నిసమానఘోరములు నిర్ఘాంతస్ఫురద్రోషణా
 నల్పంబుల్ చటులాంతకప్రకటదండక్రూరముల్ భూరినం
 కల్పోద్భూతహరత్రిశూలనిశితాఖండంబు లస్త్రచ్చరం
 బు ల్పొల్పొందఁగ వీనిఁదాకి పొడియై భూమిస్థలివ్రాలెడిన్॥ 179

ఉ॥ ఏమివిధంబునంగలుతునీతని నుగ్రరణాంగణంబునం

దేమియు పాయమొక, మనుజేశ్వరమాత్రుఁడుగాఁడువీఁడు, నం

గ్రామమిఁకెట్లుచెల్లునో శరప్రకరం బడరించి మన్ముజో

ద్వామపరాక్రమక్రమముడంగెను వైరివధం బిఁకెల్లొకో॥

180

వ॥ అని తలంచునమయంబున గగనభారతి యిట్లుచు “నిఖిలకవ
చనిచ్చేదినియను శక్తి సురేంద్రదత్తంబై భవదధీనంబగుటంజేసి య
న్యశస్త్రాభేద్యంబులగు వీనికవచంబులు నూఱు నిమిషమాత్రంబునఁ
జూర్ణంబులగు, అంతటంబాలియు, దానిం బ్రయోగింపు”మనిచెప్పి
యూరకుండె నంత శంతనుం డత్యంతకుపితస్వాతుండై యమృహసి
యశక్తి ప్రయోగించిన॥

181

• శంతనునిచేతిలో శతకవచుఁడు చచ్చుట. •

క॥ అవిరళగతి సురలార్వణి! భువనము లాకులతఁజెంద భూరిస్ఫురణ్

రవికోటిసన్నభోన్నతిఁ గవచంబులునూఱు రజముగతిఁగావిం చె॥

వ॥ ఇవిధంబునఁ గవచంబులుచూర్ణంబులుచేసి యంతలోన॥

క॥ భగ్న స్వాతుండై పతి మిగ్గుంబై సర్వలోకమండలి తలఁక

భగ్న ముగఁజేసె ఘననిశి! తాగ్నేయాస్త్రమునవిమతునరదంబెల్లన్

వ॥ ఇట్లు కవచస్యందనంబులు భగ్నంబులైన నతంఁకు పక్షర
హితంబైన విహంగంబుకై వడి బలశౌర్యంబులడంగి పైకినేతెంచి గదా
దండంబువైచిన॥

185

క॥ గదదునిమి వజ్రనిశిత! ప్రదరంబున దేవచయము ప్రస్తుతిసేయన్

గదనస్థలిఁ బడనఱ కెను! ముదమూరారంగ శత్రుమూర్ధము వేగన్

వ॥ ఆసమయంబున॥

187

♦ శంతనునికడకు నారదుడువచ్చుట ♦

సీ॥ ప్రాచేతసవ్యాసభట్టారకులకు నె

వ్యానిబుద్ధి ధరితి వన్నె నెఱపెఁ
బుండరికస్ఫూర్తిపొసఁగఁ జక్రికిఁ జక్రి

వరుడిచ్చు శిరము లెవ్వనిచాట
కొత్తానపాది ప్రహ్లాదుఁ డెవ్వనిఁ గార

ణాచార్యవద్యుఁగా నాత్మదలఁతు
లెవ్వఁడు రాయంచనెక్కెడు తెఱగంటి

పెద్దకు ముదమిచ్చుముద్దుపట్టి
జగతి నెవ్వఁడు వైష్ణవచక్రివర్తి

యెవఁడురుచిరాంగనిర్భజ్జ తేందుకుండ
శరశరన్నీరదుం డట్టిసారమాని

నారదుఁడు సర్వవిద్యావిశారదుండు॥ 188

వ॥ పొడచూపిన నప్పుడమితేఁడు వినయభయభక్తితాత్పర్యం
బుల నమస్కరించి సుఖాసీనుఁజేసిన నారదుండెట్లునియె॥ 189

క॥ “ఓకారితోషణచావన! । నీకల్పేన్ విజయలక్ష్మి నిస్సీమగుణ

స్తోత్ర ధరణిమండల! మేకాలేపచారణముగ నేలుము” మహిమన్॥

వ॥ ఇంక నృపతివధంబుడుగుము, “అహింసా పరమోధర్మ”
యను వచనంబెఱుంగవె” యనిపలుకునప్పులుకుచిలుకలకొలికిపటపుకా
యనిపట్టికి రాజతిలకుండ్రిట్లను ‘మహాత్మా! భవదాశీర్వచోవిశేషంబున
ననల్పసంకల్పసిద్ధుండనాట కన్భుతంబేల, “రాజపథంబుడుగు” మనిపలి
కిటరి యుష్పనికేసమృతించితి, మిమ్మునొక్కవిచిత్రంబడిగెద నానతిండు॥

క॥ శతకవచనృపతిసమర! క్షీతిరంగమునన్ మదీయసితశరపాశా

హతినింతుకుమునుకూలెనుశతధృతిముఖలేఖగణము సన్నుతిసేయన్॥

చ॥ అవిరళబాహుశౌర్యమహిమాతిశయంబున నత్రుశత్రువై
భవమున దివ్యతేజమునఁ బార్థివకోటులు వీనిసాటియే
భువి నదిగాక శాత్రవసమూహముచే నిరపాయమొందు నీ
కవచశతంబు మేననెటుగల్గెను దేవమునీద్రీ! తెల్పువే॥ 193

• నారదుఁడు శతకవచునిపూర్వవృత్తాంతము చెప్పట. •

తే॥ అనిన సంభోజసంభవతనయుఁడనియె
గుంభీసీజంభ బేది కుజ్జృంభమాణ
సారగంగాతరంగగంభీరభూరి
ఘుమఘుమూరావమధుర నాగ్గుంభసమున॥ 194

క॥ అత్యంతసుందరింబై ప్రత్యక్షశ్రీవిలాసభాసితవిభవౌ
న్నత్యేకౌపరతంత్రాఁ దిత్వంబై జగతి నాల్వదేశంబలరణ॥ 195

చ॥ కలదొక రాజధాని శశికాంతశిలామయనర్మహర్మ్యమం
డలవరకూటకోటిఘటితస్ఫుటికస్ఫుటదీధితిచ్ఛటా
కలితవిచిత్రవృత్రహరకాంచనసాధమణివభాళియై
విలసితసర్వసంపదల విశ్వధరిత్రిని శ్రీపురంబనణ॥ 196

క॥ ఆనగరింబేలెడిప్పది వీనాధుఁడు ఘోరశత్రుతిమిరాఘోద్య
ద్భానుఁడు శశ్వద్భాహాక్షీణపరాక్రముఁడు చంద్రశేఖరుఁడలరుణ॥

సీ॥ రాజతాచలధామరమణీయధృతిగాంచి

వహి సర్వమంగళావాసుఁడయ్యె

పుణ్యజనేశ్వరాగణ్యమైతివహించి

సకలలోకప్రియ సరణిగాంచె

అతులితానంతసాయకరూఢిజెన్నారి

వరధర్మవిజయ సంభరతనెనగె

గరిమ మహేశ్వరఖ్యాతిచే, గన్నటి

కమనీయశుచినమాఖ్యను జెలంగె

నవత రామిత్రపుర భేదనంబొనర్చి

విబుధనన్దితనన్దుణవిహృతిగనియె

చంద్ర శేఖరుడొనని జనులువొగడఁ

జెలంగె నిమ్మహి నా నృపశేఖరుండు॥

198

ఉ॥ ఆతనికుద్భవింపిరి హిమాచల ధైర్యధురీణు లత్రువి

ద్యాతతనైపుణుల్ విమత దారుణభూరిపరాక్రమక్రముల్

సీతభయుల్ జయొన్నతులు విశ్రుతనిర్మలసాంద్రకీర్తిసం

జాతులు సాల్వుఁ డీతఁడును సర్వజగత్ప్రిణుతప్రసిద్ధులై॥

199

వ॥ ఇంతకుమున్నె కయ్యంబున నీచేతఁగూలినవాఁ డీశతకవ
చాగ్రజండు నాల్వండనువాఁడు సురాసురాభేద్యమానానూనదుర్వార
బాహుశౌర్యసంపన్నుండై తమతండ్రియనుమతంబున రాజ్యపాలనంబు
సేయుచుండె, శతకవచుండును ద్వాదశపత్నరంబులునిండినయనంతరంబ
తపంబు సేయువేషకం జనిచని॥

200

చ॥ కనియెన్మృచాలనందనుఁ డఘాతగభీరకనద్దరీర్పురీ

ఘనతరఁఘోషభీషణవికస్వరతుంగతరంగసంభ్రమ

ద్వనగజరాజరాజినిబిడగ్రహణాగ్రహవిగ్రహహూషిత

వనతమదేభశత్రుకులవైభవచిత్రము పారియాత్రము॥

201

వ॥ అప్పర్వతోపకంఠంబునందు॥

202

సీ॥ ద్విరదవిద్విడ్వాత తీవ్రఘోషప్రపతి

ఘోషిత దశహరిత్కుహరముఖము

కుహనాగహననాగ కోట్యుగనిగ్రహ

చకిత నానామృగసంగతంబు

వాహద్విషచ్చమూ వాహప్రోత్సాహన

న్నాహధూర్వహచల స్మహితలంబు

స్తభరోమస్తోమ సాంద్రఘ్నర్షరావ

కంపితానేక శాఖామృగంబు

స్వచ్ఛమధురసపానాల సాచ్ఛభల్ల

భల్లసఖిముఖ నిర్దళద్భహుళ సాకు

రంద్రనిర్గత గూఢపాదటకుదార

హరిభుగావళియగు సరణ్యమును గనియె ||

203

వ|| అందు

204

సీ|| పాకాలపాంకురా స్తోకాంగసుఖచక్ర

వాకాంగనాచయ శ్రీకరంబు

భేకాటఘోషణా నీకాంబరోద్గతా

నేకార్భక బకౌఘనిరుపమంబు

నాళీకవిగళ స్మధూశీభమద్రభు

రాళీకలస్వనాభ్యంచితంబు

లోలీభవద్భంగ కేళీగత లసన్మ

రాళీషణీచక్రవాళయతము

రంగదుత్తుంగ యజ్ఞాంగ తుంగనాగ

రంగ నారంగ కట్వంగ లుంగ మాతు

లుంగక లనంగ నుకుడుంగ సంగతోరు

తీరమిష్యిం చెనెడుటఁ గాసార మొకటి||

205

ప॥ అమృహాసరోవరంబునందుగ్గునికి భూతిగుద్రాక్షమాలికా
 ధరుండై యమనియమంబులుగలిగి స్వస్తికాసన పద్మాసన సిద్ధాసన
 మయూరాసన భద్రాసన కపాలాసనసింహాసన వీరాసనాది నానాసనం
 బుల మూలోడ్యోణ జాలంధరబంధంబుల సుస్థిగుండై యాధార స్వాధి
 స్థాన మణిపూర కానాహత విశుద్ధాది నానావిధచక్రానుగతంబైన ప్రా
 ణాపానవ్యానోదాససమానాఖ్యలంబరంగిన పంచానిలంబులఁ జంద్రనూ
 ర్యాగ్ని సంజ్ఞలంబరంగిన యిడాపింగళానుషుమ్నా నాడికోటరంబుల రేచ
 క పూరక కుంభకంబులుసేయుచు వాయుజయంబుగలిగి నిర్మలంబును
 నిశ్చంచలంబును నైన చిత్తంబునఁ జిత్తజారాతి నారాధించుచుఁ బం
 చరాత్రంబుల కొక్కమాటు బదరీఫల శ్రీఫలఫలాది వన్యఫలంబులుభ
 క్షించుచు మాసంబుగడపి యంతటనుండి దశరాత్రంబుల కొక్కనాఁ
 డు పత్రభక్షణంబుసేయుచు రెండవమాసం బుత్తరించి యంతటఁబక్షం
 బునకొక్కమాటు కరతలప్రమాణోదక పానంబుసేయుచు జతరాగ్నిన
 డించి మూడవమాసంబుగడపి యంత నిరాహార్యుడై యచేతనంబైన
 కులధరంబుకరణి నిశ్చంచలుండై యుండె నాసమయంబున॥ 206

• గ్రీష్మర్తు వర్జన •

క॥ ఉష్ణాగమమెనఁగెక ధర

నుష్ణమయాఖోజ్వలన్మయాఖిప్రభ వా

త్యుష్ణాప్తిగ జపమై మృగ

తృష్ణైకసమేధమాన తీవ్రస్ఫురణః ॥

ఉ॥ కొన్ని దినంబులీవిధిని గొండాకఁచుదృఢిఁబి యంతటక॥

కా॥ బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యకూద్రులను నీ వర్గంబులన్నాల్లిటికొ
బ్రాహ్మీయంబగు సుప్తి కాద్యమని యార్భటంబుగాఁజెప్పఁచుకొ
బ్రహ్మక్షత్రియవైశ్యకూద్రవిధులకొ వర్ణింపఁగాలేని మీ
బ్రహ్మత్వం బభిధేయహీనమయి కూద్రప్రక్రియకొ గన్పడెకొ॥

80

ఉ॥ ఆదిజగన్మయుండగు మహాతత్వతత్వమునకొ సమస్తలో
కోదయమైనకాలముననుండియు భిన్నపథంబుఁద్రొక్కకే
ప్రొదిదనర్చి బ్రహ్మకులపూతులుగాఁదనరారుచున్న యా
యాదికులనులెవ్వరని యాత్మదలంచకపోతి రెమ్మెయికొ॥

మ॥ నిగమాధీనులు నిర్మలాత్ములు జగన్నిర్యాణచాతుర్యగు
ర్యగరిష్టుల్ స్వకులానురంజనల సద్వ్యాపారభారేయు నీ
జగతికొ బ్రహ్మకులనులెవ్వరన విశ్వబ్రాహ్మణుల్ గాకె నే
బాగడంగాబనియేమి మాగురుని దాభూత్యవ్యయంబేకదా॥

82

ఆ॥ వాదభేదమొదవ వసుమతిఁగొందఱు॥ బ్రాహ్మణాఖ్య విదితపరపుచుండ
ప్రథమజాతి చూడ్కివగడఁగ విశ్వ॥ బ్రాహ్మణాఖ్యజెందె వీరియన్వయంబు॥

83

కా॥ మీకుకొ మాకు జగంబునందఱికి సామీచీన్యమై యుత్తమ
శ్లోకంబై తగునన్వయం బిదికదా చూపట్టడేమీకు నీ
రాకాచంద్రికవోటుకీల్కిఁగల వీరబ్రహ్మముకొ జూడరే
మీకుకొ సజ్జనభావముకొ గలంగదే మేలానె యిట్లాడఁగకొ॥

84

తే॥ చదివినందుకు నుత్తమజ్ఞానవృత్తిఁ గూర్చ లేకిట్లులాడుటకును మదీయ
మానసాబ్జము చింతతోఁమ్రుదుచుండెఁ జెనటిమార్గంబు నెపు డభ్యసించినారొ॥85

కా॥ అఙ్ఘోమీరలు త్వద్వచఃప్రకరదృష్టాంతంబెకన్నట్టై మీ
యాజ్ఞాకోరు మీరలుకొ గలిసియేకాంతంబుగకొ సత్కథా
ప్రజ్ఞాసింధువు నిర్మలాత్ముడగు వీరబ్రహ్మముకొ జేరి స
ద్విజ్ఞప్తికొబొనరించిరని నుగమాభిజ్ఞానముకొ బెంపగకొ॥

86

పరాః—ఇట్లు కల్యంధకౌముదిపేర నొకగ్రంథమే వ్రాయఁబ
డినది. దీని నికను దురుసుగా బ్రాహ్మణునిందఁ జేయఁబడియున్నది.

నన్ను గుఱించి వ్రాసెను మనంబుననుండిన క్రోధమంతయు
దిన్నగ వెళ్లగక్కుచోక? తిట్టులవ్యాసము న్యాయవాదిపే

? 1908 సంవత్సరం, ఏప్రిల్, ప్రబోధిని

విఠండపువాది; విరుద్ధపువ్యాజ్యము

..... నిరర్థక వాచాటండును విద్యాగర్వదురహంకారియు నగు నొక
మహాపురుషుడు గుంటూరుజిల్లా పల్నాడుతాలూకా జానపాటి గ్రామమున నేత
ద్వారామనామమే గృహనామమేర్పఱచుకొని పట్టాభిరామశాస్త్రి నామమునఁ బ్రబలి
యేవేనో కొన్ని చదువులుచదువుకొని తానుచదివినచదువునకుఁ బ్రయోజనము
బ్రహ్మకులదూషణచేయుటయే సార్థకంబుగా నూహించి లోకనిందితకార్య మొక
టి తలపెట్టెను అదియొద్దియన జానపాటి గ్రామములో గ్రామదేవతలుకొన్ని
కలవు. వానినిబ్రతిష్ఠించుటకు నేతచ్చాస్త్రివంశీయులచే ముందగ యాజకత్వమొనర్చు
కొని తరువాత వారిని సంక్షిప్తసంకరజాతీయులని తెలుసుకొనికాఁబోలు నాగ్రామవాసు
లు విగ్రహములకు మూర్తివత్త్వమురాకున్నదని పూర్వయాజకుల యాజనాధికారము
న కనర్హులగాఁ బరిత్యజించి, సకలదేవతావ్రతిష్ఠాపనాహంకారులు, వేదైకబోధితులును, బ్ర
హ్మకులసంఘాతులగు కొందఱివిశ్వబ్రాహ్మణులచేఁ బునస్సంప్రోక్షణచేయించి యథా
విధిగా వారినిగౌరవించిరి. అదిమాది యాశాస్త్రిగా రోర్వలేక తాను స్వకాలపర్యా
వస్థలయందు భైతృకజీవికుఁడును బరద్రవ్యాపేక్షకుఁడు నగుటచేఁ బ్రథమసంప్రోక్షణ
నవహరించినద్రవ్యమువలె ద్వితీయసంప్రోక్షణయందుఁగూడ తనసంఘమునకు ద్రవ్యార్జన
లభించలేదని విచారపడి ద్వితీయసంప్రోక్షణకర్తలగు విశ్వబ్రాహ్మణుల నిందితులని
కొందఱికి దుర్బోధలొనర్చి వశపఱచుకొని గురిజాలసముజ్జ్వలీకృతులగా వ్యాజ్య
ముతెచ్చెను. కాని తానుతెచ్చినయాక్షేపణములను దుదకు తానే సశాస్త్రీయముగఁగ్రంథ
పఱచలేక, విదేహీయులగు శ్వేతముఖులనాకారమును బొందవలసివచ్చెను. తజ్ఞులగు నా
కృతువారును వ్యాజ్యమునుద్రోసివేసిరి. ప్రతివాదులైన విశ్వబ్రాహ్మణులును నిర్ణేతుక
వ్యాజ్యముఁదెచ్చిన యావ్యర్థవాదశాస్త్రి గారినిమాత్రము దయదలచి తమకైన మాననప్ర
మునకు దిరుగవ్యాజ్యముదేక యంతటితో విడచిపెట్టిరి. ఆవిడచి పెట్టినకతమ్మన నాశా
స్త్రిగా రెల్లా కెక్కుమఁదనపాండిత్య ప్రకర్షనంతయు బ్రహ్మకులదూషణచేఁ బరిణమింప
జేసుకొనవలెనని, యత్నించి ప్రకటనపత్రిక మొకటి ప్రచురముచేసెను. దానివలననే
యీవ్యర్థవాది పాండిత్యమున సర్వోత్కృష్టుఁడనని దురహంకారమానినట్లు తోచఁ
గలదు.

రన్ని జవర్జులంద ‘జువురా’యనియాత్మలఁ బొంగిపొర్లఁగఁ || 217

కులీనులగువిశ్వబ్రాహ్మణుల సగ్రజాతీయులుకారనియు, యాజనాధికారమున కనర్హులనియు వారినిబోకార్ప దుర్మతములబోకార్ప శంకరాచార్యులవతరించినట్లు తా నవతరించెననియు, తనకెన్నాళ్ళనుండియో ఈవర్ణముమీఁద ద్వేషమునుండెననియు, ఏమేమో వినరాని కొన్నిదుష్ప్రసంగములఁ బ్రచురింపుచుఁ దుదకు నీవ్యాజ్యమునకు ద్రవ్యసహాయమొనర్పవలెనని తనకు పారంపరీకముగావచ్చు ఖైత్యుకాచారమునకుఁదగి నట్లు లోకులనువేఁడుకొనెను. ఆదియు బాగుగానేయున్నది. ఏదోయొక మిషవ లన ద్రవ్యమాజింపవలెనుగాని ప్రతిదినముజచ్చువారి కెవ్వరేడ్చెదరను లోకోక్తి నను సరించి ప్రతిదినముయూచించు పరపీడాదురంభరల నెవ్వరుభరించెదరు? పాప మా వ్యర్థవాదకాస్త్రీగారు పసితనమునుండి యభ్యసించిన విద్యాగరిష్ఠతచే లోకుల ననేకుల నాశ్రయించి ద్రవ్యమాజింపచియు, గుఱింభరత్వమునకుఁజాలమిచే నెవ్వరొకొన్ని వితండపువాదములుప్రచురించిన సగ్రకులమునుగూర్చి యనూయపడుమానవులు కొంద టైననుండఁరాయనియు నీమిషచేతఁ గొందఱునుద్రవ్యమొసంగఁరాయనియు నూహించె నుగాని, తానుజేయుమోసమునకు లోకు లెన్నాళ్ళలోగెదరు? అయినను దుదకుఁ బ్రతిజ్ఞాభంగమువచ్చుననికాబోలు నీమధ్యకాలమున నర్సారావుపేటడిన్చిస్టికోట్టలోఁ బునస్సంప్రోక్షణవ్యయమునకు వ్యాజ్యమొకటిదెచ్చెను. ఇదియే వితండపువాదితె చ్చిన విరుద్ధపువ్యాజ్యము. ప్రస్తుతము విచారణలోనున్నది. విచారణసంతయు సక్రమ ముగా ముందుఁబ్రచురించుచున్నాము. వ్యాజ్యవిధానమెట్లుండిననువ్యాజ్యకర్తనుగూర్చి మాత్రము మేము ప్రశంసించు నుద్యమించితిమి. తమవిద్యావైభవమునంతయు వ్యర్థవా దములచేతను, ఓరనిందలచేతను, వెళ్ళబుచ్చు నొపట్టాభిరామకాస్త్రీగారూ! బాల్యా దారభ్య విద్యాభ్యాసమొనర్చినప్రతిఫల మిట్లుపరిణమించినదా? లేక సహజసిద్ధమా? వేదవేదాంగబోధితులై సానగాదిపంచవింశత్యుత్తరశతబ్రహ్మర్షిగోత్రజాలగు విశ్వబ్రా హ్మణులనా తీమరు నిరాకరించుట, పూర్వమునిరాకరించిన కుంభసంభవామరసింహాదు లేమైరో స్పృహకుఁడెచ్చుకొనుడు. పండితజనై కవేద్యములగు వేదములఁబరికింపుడు. సర్వజ్ఞసౌపకారములగు నుపకరణములరచించి నాస్తికలనిరాకరించి, వేదకాస్త్రశిల్పా గమములచే నిధానరణచేయఁబడిన దేవతావిగ్రహనిర్మాణములనొనర్చి సమస్తమానపు లకు నైహికాముష్మికములొసంగు మహాకులీనులకా యాజనాధికారములేదనుట,

తే॥ ఆ విరుద్ధపువ్యాసంబుతో విరాజి
 లేడి ప్రబోధిని నాకంటబడియెనెకట
 వ్యాజ్యేపుంబనిమీఁదనే యరిగినను
 నరసరాయనిపేటలోఁ దిరుగునపుఁడు॥

218

తే॥ అదికనుంగొనినంత మదంతరంగ
 బబ్బినీదళగతజలంబట్టులగుచు
 ననుభవించుడుఁదాపంబు నధికముగను
 గొంతవడి నేదితోఁపకే కూరుచుండి॥

219

చ॥ పలుమతులైన స్త్రీడరులపాలికిఁబోయి పఠించివ్యాసమే
 నట“డిభ మేషనుండునొకొ”యంచడుగ్గ విని“యుండులేదటం”
 చటునిటుకానిమా యిగ నందులకుత్తరమిచ్చి యింకనొ
 క్కటి యుపదేశము నలుపఁగాఁ బ్రయతించిరివార లీవిధిక్ ॥ 220
 ఉ॥ “హీనులతోడివాదముల కేగఁగరాదు భవాద్యగుత్తముల్
 దాన యశంబు వారలకె తప్పకచేకులు, మీదుకీర్తికి
 హానిఘటిల్లు నెల్లపుడు వ్యాజ్యములాడుచు సంచరించుచో
 మౌనముఁబూని యుండుటయ మంచిదియియ్యోడనంచుఁ దోచె
 [డిక్ ॥ 221

ఉ॥ పేవరులోనెట్టితిరని పేరలుకన్ వహియింపఁబోకుండీ

సరే, కానిమ్ము తమపూర్వోత్తరముల దామేకినిపెట్టవలెను. చరిత్రలన్నియు
 మాకుఁదెలియదనిమాత్ర మనుకొనవలెను. అమృతపుట్టినిల్లు మేనమామయొద్దనా పొగడు
 కొనుట! నీవువిద్యాధికుడవుకావచ్చునుకాని, ఈవాఁడేసూయాదులవర్జించి, సత్యాస
 త్యములెఱిగించెడి జ్ఞానమొకటిమాత్రము తమకుశూన్యమనిచెప్పఁదగియున్నది. పాపము
 “నూదిపోయినదని సోదెఁకుబోతే ప్రాతఃకంఠులు బైటపడెనన్నట్లు వ్యాజ్యఫలితమె
 ట్లు పరిణమించునొకాని, తమపూర్వవృత్తాంతముమాత్రము వెల్లడికాగలదని మాత్రము
 నమ్ముడు. (అంతయు ముందుసంచికయందుఁ బ్రచరించుచున్నాము.)

(న్యాయవాది.)

పాపులు పెద్దపెద్దలనె వల్కలు తిట్టిలిఖించుచుందు రీ
శాపము లేమిచేసెడిని, సత్యమెఱుంగనివారులేరు, సం
తాపమునొందకీక్రియకుఁ దాల్చినహించుటయు క్క మారయన్”॥

ఉ॥ ఈకరణిక్ వచించునును లేవిని కార్యము నిర్ణయించుకో
లేకవసించుచుండుతఱి లీలమెయిం బులిపాక పూర్ణ యా
ఖ్యాకునియింట రాయసమునన్వయమొందునఁబుట్టినట్టి ను
శ్లోకుఁడు రంగయాహ్వయుఁడు చూచివచించెను నీవిధంబునన్ ॥

సీ॥ “పత్రికారాజంబె పరమతంబుల నెల్లఁ
దూఱుపాఱుగఁబట్టఁదోడుపడెడు
పత్రికారాజంబె బహుదేశములనుండు
సంగతుల్ దెలుపంగ సాయపడెడు
పత్రికారాజంబె ప్రాచీనపుస్తక
ప్రకటనార్థంబయి పాటుపడెడు
పత్రికారాజంబె భాషాప్రపంచాభి
వృద్ధిగావింపంగ వీలుపడెడు
పత్రికారాజమిప్పట్లఁ బ్రజకుఁజాల
నుపకృతుల్ సేయఁగలదియై యుండెగాన
మీరునొకపత్రికంబెట్టి వారునాయు
ప్రల్లదములెల్లనణఁచుట భావ్యమగును” ॥ 224

ఉ॥ నావిని పత్రికార్జనమునం దిగుకోర్కిజనించినపునా
కీవిధమంతయుం దెలుప హెచ్చుముదంబునఁ బూర్ణ యాఖ్యతోఁ
“గేవల మీసదుద్యమము కీర్తికరంబగు”నంచు నా యశః
ప్రవరణుండు వల్కుటయుఁ బత్రికఁబెట్టఁగ నిశ్చయించితీన్ ॥ 225

ఉ॥ ఈవిధమాసపత్రికగ నేబ్రచురింపను నిశ్చయించుకొం
చేవియొ నాదు గ్రంథములనే ప్రకటించుచునందు ముందుగాఁ

గేవల మీ కలాదజనకీర్తి నె వెల్లడిచేయునట్టిదై

భావగభీరత వెలయు? వ్యాసముకూడ నొకండు చేర్చితిః || 226

? 1908 సం॥ జూన్, అభినవసరస్వతి.

భరతఖండంబున రానురాను నాగరికతబలిని పెక్కుఁజూపినపులు తత్తద్విద్యా
కాశల్యముంబడని మహాన్నతపదము నధిష్ఠించుచు నిజకీర్తివిశదీకృతదిగంతరాశులై వ
త్తిల్లుచున్నవారు. ఇట్లు మనదేశమంతయు విద్యదూభయిప్పమై విలసిల్లుచుండినను గిం
చిద్బుడనగు నేన మహాపండితసాధ్యులుగ నొకకార్యభరము నాదలఁ దాల్చువలసివచ్చె
తదుదంతమంతయు యధాక్రమంబుగ నెల్లరులకుం దెలుప నుపక్రమించుచున్న వాడ
ను.....దుగ్గి రాలాయనయొక్కఁడు బయలుదేరి స్వగులజాలనే కొందఱ సహ
యుల సేర్పరచుకొని “ప్రబోధిని” యనుపేర మొక మాసపత్రికం బ్రకటింపనాఁగె. లో
కములో నెందఁ జెన్ని ప్రతికలఁ బ్రచురించుచుండలేదు? అవిఅన్నియును గొన్ని కేవల
ప్రబంధప్రాచుర్యముతో నెప్పునవియును, గొన్నిప్రవృత్తిని నేదకములును గొన్ని ధర్మో
పన్యాసబహుళములును నై సకలజనులచేతను గౌరవింపబడుచున్నయవి. ఈనూతనస్పష్ట
యగు ప్రబోధినియైతే గేవల స్వర్ణకారమాననీయయును రథకారస్తుతిపరయును నింది
తభూదేవయును నై తదఘశాలేతరుల కేరికిం జదువ ననర్హులుగుటయేకాక యనవసర
ముగాఁ దమగు మామూలులేని యకృత్యమునకుం దొరఁబడి యస్మదాదుల కొకకొంత
నష్టముగలిగించినందు వ్యవహరించుచుండెడి నా దూషణములతో నిండియు నుండ
జొచ్చె.....యస్మద్విరచిత సంస్కృతాంధ్ర పరిబంధములనేమి, ప్రాచీనకవిప్ర
ణీతములనేమి, పురాణస్థులుగ తత్త త్వర్వజనావశ్యంభావ్యవిషయములనేమి, ప్రచురిం
చుచుండుటకయి యొకపత్రికను నిర్మింప యోజించుచున్నవాడనుగానఁ దత్పత్రిక
యందే ఏతద్రథకారవిషయమైకూడఁ గొంతకాలమునఱ కొకకొంతవ్రాయనిచ్చుగించి
ప్రకృతము చాలినంతపోషకసమాహ మేర్పడకుండినను నన్ను స్వాస్థానవిద్యత్కవిని
గా ననుగ్రహించిన శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారి యాశ్రయపుబలముచే
తను, బండితపక్షపాతులును, సత్కార్యనిర్వాహకులును, నత్కుదారులును, నర్హ
రావుపేట డిప్రొప్రమునసభకోర్టు స్థిడరులును, నాకు బాల్యస్నేహితులు, నగు
మహారాజశ్రీ పులిపాక పూర్ణయ్య పంతులు గారుగ్రామముగా

ఉ॥ ప్రాథమికం ప్రసంగిక యపారముదం బూడగూర్పు నెందఱో

మాధురి కిచ్చమెచ్చి బహుమానముగా లిఖించి *యుత్తరాలి

దమమిత్రులసేమి పొట్టిలసేమి సహాయులగాను జందాదారులగాను జేయఁగ
లనని వాగ్దానముజేసి కొంత ప్రోత్సహపఱచుటచేతను బ్రబంధప్రకటనాభిలాషంగాని
కులాభిమానముతోఁ బాటుపడుదు మెయలేనిబరువునెత్తికొంటి నను దయాకుతంగాని
కొందఱు బ్రహ్మక్షత్రియజైశ్యకూడ్రులస్మత్ప్రతికాబాలికప్రవృద్ధికై తోడుప
డుదురనునమృకముచేతను మాపత్రిక కీసెలలోనే “యభినవసరస్వతి”యను నా
మకరణముజేసితిమి.

* ప్రియమిత్రుడా!

కంభంపాడు.

15-8-08

.....తమచే బ్రచురింపబడుచున్న “అభినవసరస్వతి”యను మాసపత్రిక ముట్టి
నది. అపరిమితానందభరితుడనైతి.....బ్రహ్మజ్యేష్ఠుడైన వడ్లకమ్మరబత్తులపై మీరు
దెచ్చినదావాకు మిగులసంతసించినాడ.....యీసంకరకులముయొక్క ప్రగల్భాలు
యలుచుటకు మీరుప్రయత్నించుచున్నార గాన యిక్కడ నాస్నేహితులవల్ల కొంత
చందావసూలుపర్చి తమకుపంపుటకు ప్రయత్నించుచున్నాను.....

మంచిళ్ల నారాయణరావు.

మిత్రరక్షమా!

తుమ్మకొట

17-8-08

మీరుపంపిన “యభినవసరస్వతి”యను మాసపత్రిక నాకుచేరినది. జానిని కృత
జ్ఞతాభినందనములతో నందుకొంటిని.....మీరుచేయబూనిన యనన్యసామాన్యవిద్యు
క్తకార్యవిర్వహణంబునకుం దోడ్పడ నేనెంతయు నసమర్థుడనయ్యె మీకు నాయెడల
గల స్నేహవాత్సల్యంబును, నాకుమీ యందుగల గౌరవాభిషేకమును మీరుయుద్యమిం
చిన కార్యభారంబును దలంచి మీమాసపత్రికకు నేను నొక చందాదారుగా నుండగోరు
చున్నాడను.

సాధుత వెల్లడించుకొనసాగిరి,† తాండ్రనృసింహశాస్త్రి యెంతే ధనలాభమాపనివిధించి గడించె యశంబు మొడుగక ॥ 227

† ॥ స్వగ్రామమునయందు సభకూర్చి తొల్దొల్లఁ
జంబాల్ వసూల్ చేసి స్వయమపంపె
అందందుఁగల నుహృద్బృందంబునకుఁజెప్పి
తగినచందాదారులుగనొనర్చె

మూర్ఖజనాళికాటపట్టనియెంచబడుచున్న మనవల్నాటిసీమయందుసహితము మీవంటిపండితోత్తములుండుటయు నిట్టివార్తాపత్రికలుబయలుపెడలుటయు దేశాభిమానము, మతాభిమానము, వృద్ధిబొందుటయు మాచుటవలన నేను సంతోషసంభరిత హృదయారవిందుడనైతి, మీ క్షేమంబు దెలుపగోరెద.

ఇట్లు, ప్రియమిత్రుడు, శా॥ కృష్ణారావు.

† అయ్యా!

యిప్పటికి ఘోషార పదిమాసములనుండి మాగ్రామకాపురస్థు { ద్వ్యిరాల.
5-8-08.
డు.....అగు వడ్డెపాటి నిరంజనం.....ప్రబోధినిఅనుపేర నొకమాసపత్రిక ప్రకటనచేయను దానిలో సంతర్లాపికా బ్రాహ్మణదూమణ యుండియుండె.....యాపత్రికలోనినిందార్థము తెలిసియు చేయునదిలేక తెలియనివానివలె నూరకుంటిని. నేటికి.....భవత్ విరచితపత్రికాలోకమువలన మాగ్రామవిలేజిముససపుగారగు 1 జంపాల వెంకటసుబ్బారాయుడుగారున్న 2 వెనిగెండ్ల వెంకటసుబ్బయ్యగారున్న 3 జంపాల సంగయ్యగారి అప్పయ్యగారున్న 4 మాగ్రామకరణంగారగు మ॥రా॥ చైవం రామమూర్తిపంతులుగారున్న అస్మదాదులము మరికొంతమందిన్ని, అపరిమితానంద భరితులమయినాము.....యభినవసరస్వతికి నాయోపినకొలది అచ్చటచ్చట చండాదార్లనునిర్ణయించెద.....అవకాశమున్నయెడల యొకపర్యాయము మాదుగ్గిరాలకు తామువిజయంచేసి తమవ్యక్తినికనుపరచి భవదీయవాక్ మృదుమధురకవితాలాపంబుల మమ్ముల సామ్యులచేయవలయునని ప్రార్థించెద.....

భవనిత్రుడు,
తాండ్ర నృసింహశాస్త్రి.

ప్రధానపోషకులు.

- 1 శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్షస్వాములవారు.
- 2 శ్రీ రాజా కోటగిరి వెంకటకృష్ణారావు బహదరు
జమిందారుగారు గంపలగూడెం

పోషకులు.

- 1 శ్రీ రాజా నారయస్వామిరావు సింహాద్ర్యస్వామిరావు బహదరు
జమిందారులు, నూజివీడు
- 2 అల్లాడి లక్ష్మణరావుగారు కరణము జంగపల్లి
- 3 రామసింగుగారు నెల్లుట్ల మావరపు సంఘానము మానేజరు నెల్లుట్ల
- 4 రంగావర్ముల హనుమయ్యగారు జిల్లాకోర్టువకీలు గుంటూరు
- 5 తాడేపల్లి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు మక్తాదారు చొట్లగూడెం
- 6 బీరకాయల రామారావు దేశముఖుగారు రాయగిరి
సహాయులు.

- 1 అన్నమురాజు సుబ్బారావుగారు నంమూరు.
- 2 నంమూరు నరసింహారావుగారు, కరణం, నంమూరు.
- 3 నైషధము సీతాకాంతముగారు మోరంపూడి.
- 4 మెదకు శేషారావు దేశముఖుగారు, నల్లబల్లి.
- 5 పరాంకుశరావు దేశముఖుగారు, యాడారం.
- 6 కుప్పా శంకరశాస్త్రిగారు, చివలూరు.
- 7 గంభీరరావు దేశాయిగారు, లింగన్నపేట.
- 8 నారసింహరెడ్డి దేశాయిగారు, కాసరబాడ.
- 9 కొండపల్లి అనంతరామయ్యగారు, వకీలు, జోనగాం.
- 10 పిరాట్ల సీతాకాంతముగారు, చింతపల్లి.
- 11 కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట.
- 12 తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోరంపాడు.
- 13 వెలుగూరి పిచ్చయ్యగారు, కొదమగుండ్ల.
- 14 తుమురుగోటి నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి.
- 15 గొల్లపూడి వేంకటసుబ్బారావుగారు, వాల్మీకిబ్రదర్సు, ఏజంటు.
- 16 దెందుకూరి బ్రహ్మాదీక్షతులుగారు గుంటూరు.

అభినవసరస్వతీ కార్యస్థానమున జెలకు దొరకు పుస్తకములు—

1 అశ్వయాచార్యవిజయము	రు	0	4	0
2 కరిణీకోద్ధారిణి		0	4	0
3 వానంతికాపరిణయము	}	ఇవి నాటకములు.		0	4	0
4 కంసనధము				0	8	0
5 చమత్కారమంజరి		0	4	0
6 విరూపాక్షపీఠగురువరంపర		0	2	0
7 నీతిగీతలు (సుమతిశతకమునకు సంస్కృతము)				0	2	0
8 వత్సల నీతిశతకము		0	1	6
9 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము		0	2	0
10 అత్యద్భుతవిమర్శనము		0	5	0
11 నర్మరావుపేట శతావధానము (తిరుపతివేంకటీయము)				0	8	0
12 లక్ష్మీవిలాసము		0	4	0
13 చిత్తూరుజిల్లా తీర్పువిమర్శనము		...		0	4	0
14 పశ్చాత్తాపపుష్పా		0	2	0
15 సంగదోషము		0	3	0
16 పశ్యశబ్దచిహ్నము		0	3	0
17 వీరభాగవతము	1	4	0	
18 పులిందావివాహము		0	4	0
19 గురిగింజ		0	1	0
20 గుంటూరునీరు, తిరుపతివేంకటీయము		...	1	0	0	
21 నేనునర్మహారత 3 వ భాగము		...		0	12	0
22 పిష్టఫలము		0	1	0
23 గ్యాసనిష్కాసనము		...		0	1	0